

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Aan de Voorzitter van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
Binnenhof 4
Den Haag

Bezuidenhoutseweg 67
2594 AC Den Haag
Postbus 20061
Nederland
www.minbuza.nl

Contactpersoon
Joop Nijssen

T 0031 70 348 4858
DIE-BNC@minbuza.nl

Onze Referentie
Minbuza-2013.129712

Bijlage(n)
fichedocument

Datum 22 maart 2013
Betreft Informatievoorziening over nieuwe Commissievoorstellen

Overeenkomstig de bestaande afspraken heb ik de eer u hierbij vier fiches aan te bieden die werden opgesteld door de werkgroep Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen (BNC).

- Fiche 1: Verordening voor het markttoezicht op producten
- Fiche 2: Verordeningen "slimme grenzen"
- Fiche 3: Verslag handels- en investeringsbelemmeringen 2013
- Fiche 4: Europees Parlement-voorstel voor besluit over samenstelling Europees Parlement met het oog op de verkiezingen van 2014

De Minister van Buitenlandse Zaken,

Frans Timmermans

Fiche 1: Verordening voor het markttoezicht op producten

1. Algemene gegevens

Titel voorstel

Een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het markttoezicht op producten en tot wijziging van de Richtlijnen 89/686/EEG en 93/15/EEG van de Raad, de Richtlijnen 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 1999/5/EG, 2000/9/EG, 2000/14/EG, 2001/95/EG, 2004/108/EG, 2006/42/EG, 2006/95/EG, 2007/23/EG, 2008/57/EG, 2009/48/EG, 2009/105/EG, 2009/142/EG, 2011/65/EU van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 305/2011, (EG) nr. 764/2008 en (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad.

Daarnaast maken ook de mededeling over productveiligheid, het meerjarig actieplan voor het toezicht op producten in de EU en het verslag over de uitvoering van verordening 765/2008 deel uit van het totaalpakket over markttoezicht op producten.

Tevens houdt dit pakket verband met het voorstel voor een verordening betreffende de veiligheid van consumentenproducten. De verordening betreffende de veiligheid van consumentenproducten valt onder de eerste verantwoordelijkheid van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Hierover hebt u recent een separaat BNC-fiche ontvangen.

Datum ontvangst Commissiedocumenten

13 februari 2013

Nr. Commissiedocumenten

COM (2013) 74; COM (2013) 75; COM (2013) 76 en COM (2013) 77

Prelex

Mededeling:

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=202403

Verordening:

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=202405

Meerjarig actieplan:

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=202404

Verslag over de uitvoering van verordening (EG) nr. 765/2008

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=202406

Nr. impact-assessment Commissie en Opinie Impact-assessment Board

SWD (2013) 33

http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/docs/ia_2013/swd_2013_0033_en.pdf

SWD (2013) 34

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=swd:2013:0034:FIN:NL:PDF>

Opinie Impact-assessment board

http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/docs/ia_2013/sec_2013_0099_en.pdf

Behandelingstraject Raad

Raad voor Concurrentievermogen

Eerstverantwoordelijk ministerie

Ministerie van Economische Zaken

Rechtsbasis, besluitvormingsprocedure Raad, rol Europees Parlement, gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

a) Rechtsbasis

De rechtsbasis van de verordening zijn de artikelen 33, 114 en 207 van het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

b) Besluitvormingsprocedure Raad en rol Europees Parlement

Voor de verordening geldt de gewone wetgevingsprocedure: besluitvorming geschiedt met gekwalificeerde meerderheid in de Raad en medebeslissing van het Europees Parlement.

Voor zover artikel 114 VWEU grondslag is geldt dat ook raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité moet plaatsvinden.

c) Gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

In geval voor een bepaald product of een bepaalde productgroep er bekende of opkomende risico's zijn in verband met de in artikel 1 van de verordening genoemde doelstellingen, is de Commissie op grond van de verordening bevoegd om uitvoeringshandelingen vast te stellen die voor één of meer lidstaten uniforme regels voor de uit te voeren controles voorschrijft. De Commissie mag tijdelijke eisen stellen aan het aantal en de aard van de uit te voeren controles. Voor de vaststelling van deze uitvoeringshandelingen geldt de onderzoeksprocedure (artikel 6, lid 1).

De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen inzake de wijze waarop marktdeelnemers aan markttoezichtautoriteiten informatie aan moeten leveren over het aan hun product verbonden risico

en de genomen corrigerende maatregelen om het risico aan te pakken. Voor deze uitvoeringshandelingen geldt de onderzoeksprocedure (artikel 9, lid 5).

Voor producten die een ernstig risico kunnen vormen heeft de commissie de bevoegdheid om door middel van uitvoeringshandelingen specifieke maatregelen ten aanzien van die producten af te kondigen en de lidstaten specifieke controlemaatregelen voor te schrijven. Voor deze uitvoeringshandelingen geldt de onderzoeksprocedure artikel 12, lid 1, eerste alinea).

Voorts kan de Commissie om naar behoren gemotiveerde dwingende redenen van urgentie onmiddellijk toepasbare uitvoeringshandelingen die gedurende ten hoogste zes maanden van kracht blijven vaststellen met betrekking tot de gezondheid en veiligheid van personen in het algemeen, de gezondheid en veiligheid op het werk, consumentenbescherming, het milieu en de openbare veiligheid alsook andere openbare belangen (Artikel 12, lid 1, derde alinea). Hierbij is geen voorafgaande voorlegging aan een comité voorzien, maar geldt de onderzoeksprocedure met spoed (artikel 12, lid 1, derde alinea).

De Commissie heeft de bevoegdheid om door middel van uitvoeringshandelingen nadere uitwerking te geven aan het digitale systeem (RAPEX) voor snelle uitwisseling van informatie over producten die een risico vormen. Voor deze uitvoeringshandeling geldt de onderzoeksprocedure (artikel 19, lid 3).

Indien andere lidstaten bezwaar maken tegen een maatregel die een lidstaat heeft genomen, heeft de commissie de bevoegdheid om door middel van een uitvoeringshandeling een besluit te nemen over de rechtvaardigheid van die maatregel. Tevens kan de Commissie bepalen dat de andere lidstaten dezelfde maatregelen moeten nemen. Deze bevoegdheid bestaat zowel voor maatregelen ten aanzien van producten op de interne markt als voor maatregelen ten aanzien van producten die vanuit derde landen worden ingevoerd. Voor deze handelingen stelt de Commissie geen comité procedure voor (artikel 11, lid 4 en artikel 18, lid 4).

Voor specifieke producten of productgroepen heeft de commissie de bevoegdheid om, door middel van uitvoeringshandelingen, laboratoria die aan bepaalde eisen voldoen aan te wijzen als referentie laboratorium. Voor deze handelingen stelt de Commissie geen comité procedure voor (artikel 28, lid 1).

2. Samenvatting BNC-fiche

- *Korte inhoud voorstel*

Het pakket Productveiligheid en markttoezicht is gericht op het verbeteren van de productveiligheid en het markttoezicht in de interne markt voor goederen. Het belangrijkste onderdeel voor dit fiche is het voorstel voor een verordening betreffende het markttoezicht op producten.

- *Bevoegdheidsvaststelling en subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel*

De Commissie baseert de bevoegdheid van de EU op artikel 33, 114 en 207 VWEU. Er is sprake van een gedeelde bevoegdheid. Nederland kan zich hierin vinden.

Subsidiariteit: positief

Proportionaliteit: positief met kanttekeningen. Nederland plaatst kanttekeningen bij de bevoegdheid die de Commissie krijgt om door middel van uitvoeringshandelingen in bepaalde gevallen eisen te stellen aan de aard en omvang van de controles in de lidstaten. Deze bevoegdheid is niet voldoende geclausuleerd.

- *Risico's / implicaties/ kansen*

Markttoezicht op producten is een belangrijk thema voor Nederland. Het onderhavige voorstel maakt het juridisch kader voor markttoezicht eenduidiger en meer integraal, hetgeen bevordert dat lidstaten onderling vergelijkbaar en gezamenlijk optreden. Dat bevordert het gelijke speelveld voor marktdeelnemers en vermindert de risico's voor gebruikers en consumenten.

- *Nederlandse positie*

Nederland staat positief tegenover het voorstel maar constateert dat het voorstel op een aantal punten nog verder moet worden uitgewerkt. Nederland wil dat de bevoegdheid van de Commissie om de aard en omvang van bepaalde controles voor te schrijven aan strikte voorwaarden wordt verbonden, zodat door de EU opgelegde controles niet onevenredig zwaar drukken op de financiële en personele mogelijkheden van de nationale markttoezicht autoriteiten. Indien er wordt overgegaan tot het opleggen van heffingen vindt Nederland het belangrijk dat dit wordt geharmoniseerd en nauw gespecificeerd ter bevordering van een gelijk speelveld in Europa.

3. Samenvatting voorstel

- *Inhoud voorstel*

Het productveiligheid en markttoezicht pakket bestaat uit een algemene mededeling, een mededeling met daarin een meerjarenplan voor markttoezicht, een rapport over de implementatie van verordening (EC) Nr. 765/2008, een voorstel voor een op zichzelf staande verordening voor markttoezicht op producten en een voorstel voor een nieuwe verordening voor de veiligheid van consumentenproducten. Dit fiche gaat over die onderdelen in het pakket die zien op markttoezicht. Voor de nieuwe verordening voor de veiligheid van consumentenproducten is een apart fiche opgesteld.

De verordening heeft als doel een effectief markttoezicht op producten op de interne markt te regelen. In de verordening staan bepalingen over de taken en bevoegdheden van nationale autoriteiten, de verplichtingen voor marktdeelnemers, de samenwerking tussen de binnenlandse autoriteiten en de douane bij de controle van producten die uit derde landen de communautaire markt binnenkomen, informatie-uitwisseling en de samenwerking tussen de nationale autoriteiten en de Commissie. De

verordening ziet op de uitvoering van markttoezicht op producten door alle nationale markttoezichthouders die gaan over productregelgeving binnen de scope van deze verordening. In Nederland gaat het om de volgende toezichtorganisaties: Agentschap Telecom, Inspectie voor de Gezondheidszorg, Inspectie Leefomgeving en Transport, Inspectie SZW, Verispect en Nederlandse Voedsel en Warenautoriteit.

Met de verordening worden de bestaande bepalingen over markttoezicht uit de richtlijn algemene productveiligheid, uit bepaalde sectorale richtlijnen en uit Verordening (EG) nr. 765/2008, verenigd tot één wetgevingsbesluit. Deze verordening zal van toepassing zijn op producten waarvoor Europese wetgeving bestaat, zowel geharmoniseerde regelgeving als niet-geharmoniseerde regelgeving, ongeacht of het gaat om professionele- of consumentenproducten.

Deze vereniging van bepalingen voor markttoezicht in één wetgevend besluit zal er toe leiden dat het juridische kader voor markttoezicht meer integraal en eenduidiger wordt. De regels worden hiermee beter toepasbaar voor de belangrijkste gebruikers: marktdeelnemers en toezichthouders. Overlap die in het huidige systeem bestaat wordt verminderd en er is één systeem voor het doen van meldingen van nationale maatregelen.

Het meerjarig actieplan voor het toezicht op producten in de EU bestaat uit 20 acties die zijn gericht op de Commissie. Het zijn niet-wetgevende activiteiten met als doel de efficiëntie en effectiviteit van markttoezicht op producten in de Unie en bij de buitengrenscontrole te verbeteren. Het plan loopt tot en met 2015. De Commissie zal met de lidstaten en andere betrokkenen samenwerken om dit plan uit te voeren.

Het rapport over de implementatie van verordening (EC) Nr. 765/2008 geeft de resultaten weer van een evaluatie van de implementatie van die verordening. De Commissie heeft de bevindingen uit die evaluatie gebruikt bij het opstellen van het voorstel voor een nieuwe markttoezicht verordening.

- *Impact assessment Commissie*

In de impact assessment zijn verschillende beleidsopties doorgenomen. De verschillende opties zijn kwalitatief gescoord op onder andere efficiëntie, effectiviteit en kosten. Volgens de impact assessment kunnen de moeilijkheden met het voldoen aan de productveiligheidseisen door marktdeelnemers en de gefragmenteerde situatie in markttoezicht het beste aangepakt worden door een nieuwe verordening voor productveiligheid voor consumentenproducten en een nieuwe verordening voor markttoezicht met een brede scope.

4. Bevoegdheidsvaststelling en subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

a) Bevoegdheid:

De Commissie baseert de bevoegdheid van de EU op artikel 33, 114 en 207 VWEU. Er is sprake van een gedeelde bevoegdheid. Nederland kan zich hierin vinden.

b) Subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

Subsidiariteit

Positief. Markttoezicht op producten is het sluitstuk van de interne markt voor producten. Aangezien het om één markt gaat is het van belang dat er in de uitvoering van markttoezicht een bepaalde mate van uniformiteit is, zowel op de interne markt als bij de controle van producten die vanuit derde landen de Unie binnen komen. Indien het niveau van uitvoering van markttoezicht tussen lidstaten teveel uiteenloopt, ontstaat het risico dat er producten op de markt komen die niet aan de eisen voldoen en dat er een ongelijk speelveld voor marktdeelnemers ontstaat. Het is dus noodzakelijk dat lidstaten onderling op vergelijkbare wijze en gezamenlijk optreden. Om dat te bereiken is het noodzakelijk om uniforme verplichtingen, taken en bevoegdheden alsmede voorschriften voor de uitvoering op EU-niveau vast te stellen.

Proportionaliteit

Positief met kanttekeningen. In grote lijnen komt het nieuwe voorstel overeen met bestaande bepalingen op het gebied van markttoezicht. Daar waar er nieuwe of aangescherpte verplichtingen in het voorstel zijn opgenomen staan die in verhouding tot het doel van de verordening en is Nederland van mening dat deze aanpassingen daadwerkelijk zullen bijdragen aan een betere werking van markttoezicht.

Nederland plaatst wel kanttekeningen bij de bevoegdheid die de commissie krijgt om door middel van uitvoeringshandelingen in bepaalde gevallen lidstaten voor te schrijven om bepaalde producten te onderzoeken en eisen te stellen aan de aard en omvang van de controles. Deze bevoegdheid is niet voldoende geclausuleerd. Door nadere voorwaarden te verbinden aan het inzetten van deze bevoegdheid kan voorkomen worden dat door de EU opgelegde controles onevenredig zwaar drukken op de financiële en personele mogelijkheden van de nationale markttoezicht autoriteiten en er voldoende ruimte blijft om het toezicht in te richten op een manier die past in Nederland. Zonder verdere clausulering bestaat het risico dat de Commissie deze bevoegdheid te gemakkelijk inzet en dat zou disproportioneel uit kunnen pakken, zeker wanneer daarbij in aanmerking wordt genomen dat ook de financiering van deze controles niet is geregeld, c.q. voor eigen rekening van de lidstaten is.

c) Nederlands oordeel over de voorstellen op het gebied van gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen:

Nederland vindt dat er voorwaarden moeten worden verbonden aan de bevoegdheden waarmee de commissie voor bepaalde producten of productgroepen regels kan stellen ten aanzien van de aard en omvang van uit te voeren controles (artikel 6, lid 1). De bevoegdheid van de Commissie is ruim omschreven. Indien de Commissie deze bevoegdheid te ruim inzet bestaat de kans dat de voorgeschreven controles niet te verenigen zijn met de werkplannen en de financiële mogelijkheden van de toezichthouders. Nederland vindt dat deze bevoegdheid verder geclausuleerd moet worden

zodat deze slechts beperkt wordt ingezet. Dit kan bijvoorbeeld door toe te voegen dat de Commissie eerst moet aantonen dat in een bepaald geval het probleem niet door middel van samenwerking en coördinatie, bijvoorbeeld via groepen voor administratieve samenwerking (ADCO's), aan te pakken is.

Nederland kan zich vinden in de bevoegdheid voor de Commissie om door middel van uitvoeringshandelingen eisen te stellen aan de wijze waarop marktdeelnemers informatie moeten aanleveren over het aan hun product verbonden risico en de genomen corrigerende maatregelen om het risico aan te pakken (artikel 9, lid 5). De bevoegdheid heeft betrekking op een nadere technische uitwerking, die zich leent voor een uitvoeringshandeling. Doordat er voor de onderzoeksprocedure is gekozen zijn de lidstaten goed betrokken bij deze nadere uitwerking.

Nederland kan zich vinden in de bevoegdheid voor de Commissie om door middel van uitvoeringshandelingen specifieke maatregelen en controlemaatregelen voor te schrijven ten aanzien van producten die een ernstig risico vormen (artikel 12, lid 1). Het feit dat het hier gaat om een ernstig risico maakt snel ingrijpen noodzakelijk. Een snelle actie is beter realiseerbaar met een bevoegdheid voor de Commissie. Nederland vindt de onderzoeksprocedure en de onderzoeksprocedure met spoed dan ook passend in deze situatie.

Nederland kan zich vinden in de bevoegdheid om door middel van uitvoeringshandelingen nadere uitwerking te geven aan het digitale systeem (RAPEX) voor snelle uitwisseling van informatie over producten die een risico vormen en de bevoegdheid om door middel van uitvoeringshandelingen nadere uitwerking te geven aan de wijze waarop marktdeelnemers gegevens moeten aanleveren indien een autoriteit heeft vastgesteld dat een product een risico met zich brengt (artikel 19, lid 3). Beide bevoegdheden gaan over nadere technische uitwerking en lenen zich voor een uitvoeringshandeling. Doordat er voor de onderzoeksprocedure is gekozen zijn de lidstaten goed betrokken bij deze nadere uitwerking.

In het huidige juridische kader heeft de Commissie ook al de bevoegdheid om te beslissen of een maatregel van een lidstaat tegen een product op de interne markt gerechtvaardigd is. Deze bevoegdheid is noodzakelijk om andere lidstaten te kunnen vrijwaren van risicovolle producten (vrijwaringsclausule; artikel 11, lid 4). De Commissie kan bepalen dat andere lidstaten dezelfde maatregelen moeten nemen. Nieuw is dat deze bevoegdheid uitgebreid wordt ten aanzien van producten die ingevoerd worden uit derde landen (artikel 18, lid 4). Nederland begrijpt de keuze van de Commissie om het regime voor de producten uit derde landen in overeenstemming te brengen met het bestaande regime voor producten op de interne markt. Wel wil Nederland dat wordt voorzien in betrokkenheid van een comité. Gelet op artikel 2, lid 2, sub b onder iv en iii van verordening 182/2011 is een onderzoeksprocedure verplicht voor uitvoeringshandelingen binnen de sfeer van gemeenschappelijke handelspolitiek en de beveiliging en veiligheid, of de bescherming van de gezondheid of de veiligheid van mensen, dieren of planten.

De bevoegdheid om voor specifieke producten of productgroepen laboratoria die aan bepaalde eisen voldoen aan te wijzen als referentie laboratorium (artikel 28, lid 1) is nieuw. Aangezien één van de taken van een referentie laboratorium het leveren van een bijdrage aan de oplossing van conflicten ten aanzien van genomen maatregelen is, snapt Nederland dat de Commissie kiest voor aanwijzing op Europees niveau. Aangezien de behoefte en mogelijkheid tot aanwijzing van een referentie laboratorium per sector en in de tijd kan verschillen is een uitvoeringshandeling passend. Ook hier wil Nederland dat wordt voorzien is in betrokkenheid van een comité. Ook moeten de criteria waaraan referentielaboratoria moeten voldoen nader worden uitgewerkt.

5. Financiële implicaties, gevolgen voor regeldruk en administratieve lasten

a) Consequenties EU-begroting

Dit initiatief zal worden gefinancierd via een herschikking van bestaande middelen binnen het nieuwe Meerjarig Financieel Kader. Nederland zal de Commissie vragen om inzicht in de precieze Europese middelen voor deze voorstellen en over de herkomst daarvan.

b) Financiële consequenties (incl. personele) voor rijksoverheid en/ of decentrale overheden

Ten opzichte van de bestaande situatie bevat het voorstel een aantal nieuwe informatie verplichtingen, zoals het opstellen van een gedetailleerd algemeen programma voor markttoezicht, het jaarlijks verslag uitbrengen van de activiteiten en controles verricht in het kader van markttoezicht en het verplicht gebruik van het informatiesysteem voor markttoezicht (Information and Communication System for Market Surveillance/ICSMS). Deze eisen leiden tot een beperkte toename van de werklust. Door betere informatie-uitwisseling met andere lidstaten en het verplichte gebruik van ICSMS zullen echter ook veel nieuwe gegevens boven water komen. Toezichthouders kunnen bij hun risicogebaseerd toezicht gebruik maken van die informatie waardoor het toezicht in de toekomst mogelijk efficiënter wordt.

Er ligt een financieel risico bij de bevoegdheden van de Commissie om voor bepaalde producten of productgroepen regels te stellen ten aanzien van de aard en omvang van de controles. Dit kan mogelijk leiden tot een toename van de werklust en de financiële druk bij markttoezicht autoriteiten. De verordening biedt wel een grondslag voor het doorbelasten van een deel van de kosten die een markttoezicht autoriteit maakt bij het nemen van bepaalde maatregelen. Dit betreft echter alleen de kosten die gemaakt worden bij het treffen van maatregelen wanneer een product niet blijkt te voldoen. De kosten voor de overige voorgeschreven controles worden daarmee niet gedekt. Daarnaast zit er een financieel risico aan de wijze waarop de wederzijdse ondersteuning ten behoeve van markttoezicht autoriteiten in andere lidstaten in het voorstel is opgenomen. Als aan elk verzoek gehoor gegeven moet worden kan dit tot aanzienlijke kosten voor de markttoezicht autoriteiten leiden.

De budgettaire gevolgen zijn als gevolg daarvan niet op voorhand te overzien. Budgettaire gevolgen worden ingepast op de begroting van het/de beleidsverantwoordelijk(e) departement(en), conform de regels van de budgetdiscipline.

c) Financiële consequenties (incl. personele) voor bedrijfsleven en burger

Het voorstel heeft geen directe financiële consequenties voor bedrijfsleven en burger.

Marktdeelnemers die te maken krijgen met maatregelen omdat ze producten op de markt brengen of invoeren waarvan geconstateerd wordt dat ze een risico of een ernstig risico vormen, kunnen te maken krijgen met doorbelasting van de kosten die de markttoezichthouder maakt.

d) Gevolgen voor administratieve lasten/regeldruk voor rijksoverheid, decentrale overheden en/of bedrijfsleven en burger

Ten opzichte van de bestaande verplichtingen voor notificaties, rapportages en monitoring van markttoezicht door de overheid komen er nieuwe verplichtingen bij die een stijging van de administratieve lasten voor de overheid met zich meebrengen, zoals de verplichting het Europese digitale systeem voor informatie-uitwisseling (ICSMS) te gebruiken. Verwacht mag worden dat dit uiteindelijk wordt gecompenseerd doordat, als gevolg daarvan, het toezicht effectiever en efficiënter wordt.

Het voorstel stroomlijnt ook de bestaande notificatieprocedures voor producten die een risico vormen en de te nemen maatregelen. Notificatie door markttoezichthouders moet daarmee dus eenvoudiger worden.

Op verzoek van markttoezichthouders zijn marktdeelnemers op basis van de verordening verplicht informatie aan te leveren, zodat markttoezichthouders hun taak kunnen uitvoeren. Een gerichte intensivering van het toezicht kan deze druk iets doen toenemen. Het betreft hier echter een verplichting die ook al bestaat in het huidig juridisch kader voor markttoezicht. Er is dus geen sprake van stijging van administratieve lasten of regeldruk voor bedrijfsleven en burger.

6. Implicaties juridisch

a) Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving en/of sanctionering beleid

Het betreft een voorstel voor een verordening. Verordeningen hebben directe werking in de rechtsorde van de lidstaten en zijn direct toepasselijk (art. 288 VWEU). Aanpassing van de nationale regelgeving is aan de orde als de verordening aanleiding geeft tot het treffen van uitvoeringsmaatregelen.

Vooralsnog ziet het er naar uit dat de reikwijdte van het handhavingstoezicht is vergroot ten opzichte van verordening 765/2008. Markttoezichthouders moeten kunnen ingrijpen indien producten een negatieve invloed hebben op de gezondheid en veiligheid van personen, veiligheid en gezondheid op de werkplaats, consumentenbescherming, het milieu en publieke veiligheid. Indien sprake is van een product dat een serieus risico oplevert, moet de toezichthouder bevoegd zijn tot het verhinderen van het op de markt plaatsen van het product, het terughalen van het product van de markt en het

vernietigen of onbruikbaar maken van het product. Verder zal ook de bevoegdheid tot het opleggen van heffingen ten behoeve van de kostendekking van toezichtactiviteiten een wettelijke basis moeten krijgen. Voor zover de wetgeving daar nog niet in voorziet zal ook moeten worden gezien of de voorgestelde informatie-uitwisseling tussen toezichthouders nog leidt tot aanpassing van de wetgeving.

Ondanks dat de nationale regelgeving voor producten (waaronder de Warenwet) doorgaans al bepalingen bevat over handhaving en toezicht, wordt toch verwacht dat naar aanleiding van het voorstel aanpassing van de nationale regelgeving nodig zal zijn. De mogelijke samenloop met andere sectorale trajecten, bijvoorbeeld de uitwerking van voorstellen uit het 7^e Milieu actieprogramma ter verbetering van de implementatie en handhaving van de milieuregelgeving, kan daarbij een complicerende factor vormen.

b) Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen en kaderbesluiten), dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid

De datum van inwerkingtreding van de verordening is nog niet bekend. Het is de bedoeling dat de verordening met ingang van 1 januari 2015 van toepassing wordt. Gezien de verwachting dat wetswijzigingen noodzakelijk zijn, is minimaal een uitvoeringstermijn van twee jaar vereist. Ook zullen markttoezicht autoriteiten hun werkwijze mogelijk op een aantal punten moeten aanpassen. Nederland zal bij de verdere onderhandelingen van de ontwerp verordening inzetten op een uitvoeringstermijn van ten minste 24 maanden.

c) Wenselijkheid evaluatie-/horizonbepaling

De verordening bevat een evaluatiebepaling. In deze bepaling staat dat de Commissie 5 jaar na de inwerkingtreding een rapport zal presenteren aan het Europees Parlement en de Raad over de werking van deze verordening. Nederland acht dit wenselijk.

7. Implicaties voor uitvoering en handhaving

a) Uitvoerbaarheid

De verordening ziet op de uitvoering van markttoezicht op producten door alle nationale markttoezichthouders die gaan over productregelgeving binnen de reikwijdte van deze verordening. In Nederland gaat het om de volgende toezichtorganisaties: Agentschap Telecom, Inspectie voor de Gezondheidszorg, Inspectie Leefomgeving en Transport, Inspectie SZW, Verispect en Nederlandse Voedsel en Warenautoriteit. Doordat de verordening grotendeels overeenkomt met het systeem zoals het onder het bestaande regime van verordening 765/2008 en de bestaande sectorale richtlijnen bestaat beoordeelt Nederland de verordening als goed uitvoerbaar.

Een belangrijk aandachtspunt met betrekking tot de uitvoerbaarheid is het moment van controle aan de buitengrenzen. De verordening is sterk gericht op de situatie waarbij de controle van de goederen geschiedt bij de aangifte daarvan voor het vrije verkeer in de EU. In Nederland als doorvoerland

vinden de controles door de douane plaats op het moment van binnenkomst, waarbij van aangeven voor vrij verkeer geen sprake hoeft te zijn. Hoofdstuk IV van de verordening houdt met deze situatie nog onvoldoende rekening.

b) Handhaafbaarheid

Nederland kan zelf bepalen welke instanties het markttoezicht uitvoeren. Op basis van de reikwijdte van de verordening is helder welke instanties in Nederland te maken hebben met de verordening. De verordening beschrijft duidelijk wat de taken zijn van markttoezichthouders en welke maatregelen ze moeten kunnen treffen. Het feit dat de verordening voorschrijft dat de beoordeling van producten op een risicogebaseerde wijze moet plaatsvinden, sluit goed aan bij het Nederlandse beleid voor de uitvoering van toezicht. Nederland dringt erop aan dat, daar waar de verordening nu voorschrijft dat markttoezicht autoriteiten vaak genoeg en voldoende producten moeten onderzoeken (artikel 6, lid 1), ook hiervoor een risicogebaseerde benadering wordt voorgeschreven. Dit was eerder wel voorgeschreven in artikel 19, lid 1 van de verordening 765/2008.

8. Implicaties voor ontwikkelingslanden

Het voorstel ziet op handhaving en toezicht van bestaande eisen ten aanzien van producten en er worden geen nieuwe eisen aan producten gesteld. Het voorstel heeft dan ook geen implicaties voor ontwikkelingslanden.

9. Nederlandse positie

Nederland verwelkomt de nieuwe verordening en het meerjarenplan. Nederland kent grote goederenstromen die via Nederland Europa binnenkomen en daarom is markttoezicht op producten een belangrijk thema voor Nederland. Gezien de enorme reikwijdte van te controleren producten, grote importstromen van goederen, de relatief beperkte capaciteit van overheden en snelle ontwikkelingen in de industrie is de uitvoering van markttoezicht in de praktijk een enorme uitdaging. Een goed juridisch kader is de basis voor goede uitvoering van het markttoezicht in de praktijk. Daarom steunt Nederland het voorstel waarmee de Commissie het juridisch kader voor markttoezicht eenduidiger en meer integraal maakt. Dat is goed voor marktdeelnemers en markttoezichthouders.

Aangezien het de bedoeling is dat de verordening 1 januari 2015 van toepassing wordt en er ook nu al de noodzaak is om de nodige stappen te zetten ter verbetering van markttoezicht steunt Nederland het meerjaren actieplan dat gericht is op de Commissie en acties bevat die voor 2015 uitgevoerd moeten worden. Het actieplan is breed opgezet en Nederland deelt de prioriteiten die in het plan gesteld zijn.

Toezicht en handhaving zijn een nationale aangelegenheid, echter gezien de interne markt voor goederen is het van belang dat er een bepaalde mate van uniformiteit is binnen de Europese Unie. De verordening moet dit bewerkstelligen door coördinatie, harmonisatie, samenwerking en delen van informatie. Nederland ondersteunt deze aanpak en benadrukt de noodzaak om te komen tot een verdergaande harmonisatie op het gebied van beoordelingsmethoden, zodat ook de beoordeling minder afhankelijk wordt van het land dat de beoordeling uitvoert. Ook de voorziene expertlaboratoria kunnen op dit gebied een belangrijke bijdrage leveren. Nederland wil dat de risicogebaseerde benadering voor de omvang en de frequentie van de controles, die belangrijk is voor een kosteneffectieve invulling van het toezicht, een plek krijgt in de verordening.

Nederland heeft als poort naar Europa te maken met enorme goederenstromen naar de andere lidstaten. Nederland vindt het noodzakelijk dat de mogelijkheid voor controle bij binnenkomst in de EU, voordat sprake is van aangifte voor vrij verkeer, goed geregeld wordt in de verordening.

Nederland wil dat de bevoegdheid van de Commissie om in bepaalde gevallen controles en maatregelen voor te schrijven (artikel 6, lid 1) verder geclausuleerd wordt, zodat door de EU opgelegde controles niet onevenredig zwaar drukken op de financiële en personele mogelijkheden van de nationale markttoezicht autoriteiten. Er moet voldoende ruimte blijven om het toezicht in te richten op een manier die past in Nederland. Bovendien bestaan er voor een aantal richtlijnen reeds goed functionerende groepen voor administratieve samenwerking (ADCO's). Nederland wil allereerst dat deze groepen ook op dit punt effectief door de Commissie worden benut.

Een bijzonder aspect van de verordening betreft de mogelijkheid om heffingen op te leggen (artikel 10, lid 8 en artikel 16, lid 5). Terwijl dit in de voedingsmiddelenwereld breed ingang heeft gevonden is het nieuw voor de meeste andere sectoren. Daar waar dit in EU-verband al geregeld is, wordt dit in het algemeen nauw gespecificeerd. In deze verordening is dat nog onvoldoende het geval (het hoeft niet maar het mag; het mag volledig of gedeeltelijk), waardoor het risico bestaat dat er per lidstaat op per toezichthouder verschillen ontstaan. Hierdoor kan er een ongelijk speelveld ontstaan. Omdat de heffing alleen mag worden opgelegd in het geval dat er maatregelen worden genomen biedt het ook geen oplossing voor de financiering van door de Commissie opgelegde controles of voor de controle van de grote importstromen die via de Rotterdamse haven worden doorgevoerd. Daarentegen is een algemene heffing in Nederland niet mogelijk volgens het kabinetsstandpunt "Maat houden". Het principe dat de overtreder betaalt is in Nederland echter breed geaccepteerd. Mocht dat door het opleggen van heffingen moeten gebeuren, dan vindt Nederland het noodzakelijk dat dit wordt geharmoniseerd en nauwkeurig gespecificeerd ter bevordering van een gelijk speelveld in Europa.

De nieuwe verordening gaat veel verder dan verordening 765/2008 op het gebied van wederzijdse ondersteuning van toezichthouders. Artikel 23, lid 2 bepaalt dat een markttoezichthouder handelt op elk verzoek van een markttoezichtautoriteit in een andere lidstaat. Dit bergt het risico in zich dat de

markttoezichthouder wordt overladen met verzoeken tot assistentie. Nederland geeft er de voorkeur aan dat de mogelijkheid wordt gecreëerd dat de markttoezichthouder die het probleem signaleert de zaak zo veel mogelijk, ook over de landsgrenzen heen, zelf kan afhandelen. Dit is de zogenaamde initiërende autoriteit aanpak, zoals die wordt toegepast in de Machinerichtlijn. Wanneer dat niet haalbaar blijkt wil Nederland dat de formulering van artikel 13, lid 2 in overeenstemming wordt gebracht met artikel 24, lid 2 van verordening 765/2008, waarbij sprake is van het geven van ondersteuning in passende mate.

De verordening bevat enkele nieuwe of uitgebreidere informatieverplichtingen voor lidstaten en markttoezichthouders, zoals een meer gedetailleerde rapportage van de inzet op markttoezicht, het rapporteren over de resultaten ervan en de verplichting het Europese digitale systeem voor informatie-uitwisseling (ICSMS) te gebruiken. Nederland steunt deze informatieverplichtingen omdat ze het mogelijk maken om te komen tot een grotere mate van harmonisatie in Europa en de effectiviteit van toezicht ten goede zullen komen. Nederland wil dat deze rapportages beperkt blijven tot elementen waarvan de meerwaarde direct aantoonbaar is. Artikel 7, lid 1, onderdeel b (financiële, personele, technische en andere middelen) en onderdeel g (klachtenregelingen, scholing e.d.) zijn daarvoor te uitgebreid.

Nederland ondersteunt het creëren van de mogelijkheid om voor bepaalde richtlijnen zogenaamde referentielaboratoria aan te wijzen (artikel 28). De criteria waaraan deze laboratoria moeten voldoen moeten verder worden uitgewerkt. Zo zal er bijvoorbeeld op moeten worden toegezien dat de aanwijzing van een laboratorium niet het gelijke speelveld tussen laboratoria onderling verstoort.

Tenslotte vindt Nederland het belangrijk dat het toepassingsgebied van de verordening nog goed wordt bekeken op volledigheid en mogelijk ongewenste consequenties. Dit geldt onder andere voor bouwproducten die veelal als halffabricaat worden geleverd en waarvan de risico's sterk afhankelijk zijn van de verdere verwerking.

Fiche 2: Verordeningen "slimme grenzen"

1. Algemene gegevens

Titel voorstel

- Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de inrichting van een Europees in- en uitreisstelsel voor derdelanders
- Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de inrichting van een programma voor geregistreerde reizigers;
- Voorstel voor wijziging van de Schengengrenscodex (Verordening 562/2006) wat betreft het gebruik van het Europees in- en uitreisstelsel (EES) en programma voor geregistreerde reizigers (RTP).

Datum ontvangst Commissiedocumenten

27 februari 2013

Nr. Commissiedocumenten

COM(2013) 95

COM(2013) 97

COM(2013) 96

Prelex

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=202432

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=202433

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=202434

Nr. Impact Assessment Commissie en Opinie Impact Assessment Board

SWD(2013) 47 final

SWD(2013) 48 final (samenvatting)

SWD(2013) 50

SWD(2013) 51 (samenvatting)

Behandelingstraject Raad

JBZ-Raad

Eerstverantwoordelijk ministerie

Ministerie van Veiligheid en Justitie

Rechtsbasis, besluitvormingsprocedure Raad, rol Europees Parlement, gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

a) Rechtsbasis

EES en RTP: artikel 74 en 77(2) b en d VWEU

Wijziging Schengengrenscodex: artikel 77 (2) VWEU.

b) Besluitvormingsprocedure Raad en rol Europees Parlement

Gewone wetgevingsprocedure (gekwalificeerde meerderheidsbeslissing in de Raad, medebeslissing van het Europees Parlement)

c) Gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

De voorstellen bevatten de volgende mogelijkheden voor delegatie en uitvoering:

- Uitvoeringshandelingen (comitologie): artikel 42 van het voorstel EES en artikel 57 van het RTP voorstel maken uitvoering door de Commissie mogelijk in samenwerking met een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten volgens de onderzoeksprocedure van artikel 5 van de comitologieverordening (Verordening (EU) nr. 182/2011). Het betreft de onderzoeksprocedure waar het comité een besluit van de Commissie eventueel kan tegenhouden. Uitwerking door middel van deze procedure is mogelijk voor artikel 23 van het EES voorstel en artikel 37 van het RTP voorstel. Het gaat daar om uitvoeringsmaatregelen voor de ontwikkeling en technische specificaties met betrekking tot het EES resp. RTP systeem.
- Delegatie: het RTP voorstel bevat de mogelijkheid voor de Commissie om via gedelegeerde handelingen de bijlagen van de verordening aan te passen (artikel 58). De bijlagen bevatten standaardformulieren, lijsten van benodigde documenten, bepaling van de hoogte van de leges, en criteria voor de jaarlijkse statistieken die lidstaten dienen aan te leveren.

2. Samenvatting BNC-fiche

De voorstellen zijn onderdeel van het zogenaamde "limme grenzen" wetgevingspakket en aangekondigd in de Mededeling "De voorbereiding van de volgende stappen in het grensbeheer in de Europese Unie" van 13 februari 2008 (COM 2008/69) en de Mededeling "Slimme grenzen- opties en de te volgen weg" van 25 oktober 2011 (COM 2011/680). Met dit wetgevingspakket wordt beoogd het Europese buitengrensbeheer te verbeteren en de grenspassage te versnellen.

Het eerste voorstel betreft een verordening voor de instelling van een Europees in- en uitreisysteem (hierna: EES) met als hoofddoel bestrijding van illegale immigratie. Door een elektronische registratie van onderdanen van derde landen bij de in- en uitreis, wordt het stempelen van reisdocumenten overbodig. In een elektronische database kunnen naam, reisdocument, visa informatie, datum, de plaats van binnenkomst en de duur van het toegestane (legaal) verblijf worden geregistreerd ten behoeve van grenscontrole- visa- en immigratieautoriteiten. Ook kunnen de biometrische gegevens (vingerafdrukken) van derdelanders worden verzameld. Met het EES kan beter worden nagegaan of derdelanders aan de toegangsvoorwaarden voldoen. Daarnaast wordt met het systeem het aantal

derdelanders inzichtelijker die weliswaar legaal inreizen, maar vervolgens langer in het Schengengebied blijven dan is toegestaan. De toegestane verblijfsduur wordt elektronisch in plaats van handmatig berekend. Tot op heden gebeurt deze controle met behulp van stempels in het paspoort. Op basis van de informatie van het systeem kan de identiteit van mogelijke 'overstayers' worden vastgesteld. Hierdoor kan het toezicht in het Schengengebied worden versterkt. Samen met het EES presenteert de Commissie een Verordening voor de instelling van een EU-programma voor geregistreerde reizigers. De invoering van een programma voor geregistreerde reizigers (Registered Travellers Programme, hierna RT-programma) heeft als doel de grenspassage te versnellen en tegelijkertijd de veiligheid te waarborgen door invoering van een "grensbeheer op maat" systematiek met betrekking tot derdelanders. Het RT programma biedt onderdanen van derde landen namelijk de mogelijkheid gebruik te maken van automatische grenscontroles voor een vlottere toegang tot het Schengengebied. Voor vooraf geregistreerde en gescreende reizigers wordt het op die manier mogelijk gemaakt om versneld de grens te passeren door middel van automatische grenspassage. Voor het grensbeheer heeft dit als voordeel dat men efficiënter en gericht kan omgaan met almaar grotere passagierstromen.

Voor de implementatie van deze wetgevingsvoorstellen is een aanpassing van de Schengengrenscore nodig. De wijziging van de Schengengrenscore vormt het derde onderdeel van het betreffende wetgevingspakket.

- *Bevoegdheidsvaststelling en subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel*

De Europese Commissie kiest de volgende rechtsbases voor haar voorstellen:

EES en RT programma: artikel 74 en 77(2) b en d VWEU

Wijziging Schengengrenscore: artikel 77 (2) VWEU.

Dit is volgens het kabinet voor deze voorstellen de juiste rechtsbasis.

De subsidiariteit wordt positief beoordeeld tegen de achtergrond van de Europese afspraken met betrekking tot vrij personenverkeer en de samenwerking in het kader van 'Schengen'. De totstandkoming van een Europees breed in- en uitreisysteem en Europees "registered traveller" programma kunnen niet worden gerealiseerd door de lidstaten afzonderlijk. Het kabinet onderschrijft dat afspraken hierover op Europees niveau moeten worden gemaakt.

De proportionaliteit van de voorstellen wordt deels positief en deels negatief beoordeeld. Het kabinet is positief waar de voorstellen in onderlinge samenhang de mobiliteit van de reizigers kunnen bevorderen. Hoewel voor beide voorstellen een impact assessment is opgesteld, is het kabinet kritisch over de verhouding van kosten en baten van beide voorstellen. Dit betreft met name het voorstel voor een in- en uitreisysteem. Het kabinet heeft een aantal kritische vragen over de uitvoeringsaspecten in relatie tot de kosten.

- *Implicaties/risico's/kansen*

Het doel van een EU-breed in- en uitreisstelsel is om illegale immigratie in de EU beter te kunnen tegengaan. Door een dergelijk systeem zal het immers duidelijk zijn of personen die voor tijdelijk verblijf zijn ingereisd, de EU ook daadwerkelijk hebben verlaten. Met het systeem kan van alle legaal ingereisde derdelanders die na hun legaal verblijf illegaal in het Schengen gebied blijven, aan de hand van de geregistreerde gegevens de identiteit worden vastgesteld. Hierdoor kan het toezicht in de Europese Unie worden versterkt. Op basis van dit systeem kunnen de lidstaten de capaciteit van de toezichthoudende diensten effectiever en doelmatiger (gericht) inzetten om illegaal verblijf tegen te gaan. Het is in relatie tot de kosten van belang dat het EES een duidelijke meerwaarde heeft in de bestrijding van illegale grensoverschrijding en illegaal verblijf. Het Europees RTP kan bonafide reizigers faciliteren, wat kan leiden tot efficiëntere afhandeling van de verschillende passagiersstromen, waarbij er meer tijd beschikbaar komt voor de reiziger met een hoog risico. Dit draagt bij aan de aantrekkelijkheid van de EU als reisbestemming en kan aldus van economisch belang zijn.

Daarnaast is het van belang dat de privacyaspecten in beide voorstellen goed worden geborgd en duidelijk worden uitgewerkt.

- *Nederlandse positie*

Het kabinet neemt met interesse kennis van de voorstellen. Het kabinet hecht aan een effectief en efficiënt grenstoezichtproces aan de buitengrenzen van de EU dat ten goede komt aan de mobiliteit van de bonafide reizigers, illegale immigratie tegengaat en maximaal bijdraagt aan de veiligheid van Nederland en het Schengen gebied. De voorstellen sluiten aan op ambities van dit kabinet om meer zicht te krijgen op de stromen van derdelanders die de Unie in- en uitreizen dan wel de vrije termijn overschrijden.

Het kabinet is voorstander van het differentiëren van passagierstromen en van het inrichten van automatische grenspassages. Hierdoor kan de focus worden gelegd op passagiers met een hoog risico en anderzijds kan de grenspassage van van te voren geregistreerde passagiers met een laag risico worden gefaciliteerd, wat weer een positieve uitwerking heeft op de aantrekkelijkheid van Europa (en Nederland/Schiphol in het bijzonder) als zakelijke en toeristische bestemming. Hiertoe heeft het kabinet maatregelen genomen om het grenscontroleproces op Schiphol efficiënter in te richten, waaronder de mogelijkheid van automatische grenspassage voor EU-burgers op Schiphol en Registered Travellers-programma's (RTP).

De voorstellen van de Commissie sluiten aan op deze nationale maatregelen en worden door het kabinet daarom in algemene zin ondersteund. Het kabinet heeft wel een aantal vragen over de uitvoering in verhouding tot de kosten voor de lidstaten.

In dit verband zouden de beheerskosten/exploitatiekosten voor de lidstaten nader moeten worden uitgewerkt. Uit de voorstellen blijkt niet duidelijk wat precies de kosten voor de lidstaten zullen zijn en wat het aan besparingen oplevert. Het kabinet ondersteunt het voorstel van de Commissie dat met de

invoering van een EES de stempelplicht wordt afgeschaft. Het kabinet is van mening dat afschaffing van de stempelplicht van belang is bij de ontwikkeling van een RTP en automatische grenspassage. Het kabinet zal kritisch toetsen of de huidige voorstellen ook daadwerkelijk het effect zullen hebben dat de mobiliteit van de reizigers wordt bevorderd. Voor het passeren van de grens moet er mogelijk een aantal extra administratieve handelingen worden verricht. In plaats van het stempelen moeten de gegevens van de reizigers door de grenswachters in het systeem worden geregistreerd. De wijze waarop dit zal plaatsvinden, blijkt niet duidelijk uit het voorstel EES. Daarnaast vindt het kabinet dat grenspassage voor RT passagiers effectiever moet worden ingericht.

Voorts zal een EES veel informatie opleveren over illegale immigratie van personen die de toegestane verblijfsduur hebben overschreden. Het kabinet ondersteunt het standpunt van de Commissie dat een in- en uitreisysteem een belangrijk instrument is om illegale immigratie en migratiecriminaliteit tegen te gaan. Het kabinet meent dat het in- en uitreisysteem een meerwaarde heeft als het passende handhavingsmaatregelen mogelijk maakt bij de melding dat een vreemdeling niet meer rechtmatig in de EU verblijft. Alleen dan heeft een in- en uitreisysteem een meerwaarde en kan het ook de beoogde werking hebben ter bestrijding van illegale immigratie en illegaal verblijf, inclusief migratiecriminaliteit. Wat dat laatste betreft, is het kabinet van mening dat een EU EES een meerwaarde kan hebben voor de handhaving en het terugkeerproces. Voor de bestrijding van grensoverschrijdende migratiecriminaliteit (mensensmokkel en mensenhandel) zou het systeem ook onder strikte voorwaarden toegankelijk moeten zijn voor de rechtshandhaving.

Gegevensbescherming

Het kabinet onderschrijft het standpunt van de Commissie dat beide systemen de grondrechten van alle reizigers moeten eerbiedigen, waaronder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Het kabinet hecht daarom veel waarde aan waarborgen in de voorstellen met betrekking tot privacy. Het kabinet is dan ook positief over de rol van de Europese en nationale toezichthouder van gegevensbescherming bij de uitwerking en de implementatie van de voorstellen.

3. Samenvatting voorstel

- *Inhoud voorstel*

De voorstellen zijn onderdeel van het zogenaamde "slimme grenzen" wetgevingspakket en aangekondigd in de Mededeling "De voorbereiding van de volgende stappen in het grensbeheer in de Europese Unie" van 13 februari 2008 (COM 2008/69) en de Mededeling "Slimme grenzen- opties en de te volgen weg" van 25 oktober 2011 (COM 2011/680). Met dit wetgevingspakket wordt beoogd het Europese buitengrensbeheer te verbeteren en de grenspassage te versnellen.

Het eerste voorstel betreft een verordening voor de instelling van een Europees in- en uitreisysteem (hierna: EES) met als hoofddoel bestrijding van illegale immigratie. Door een elektronische registratie van onderdanen van derde landen bij de in- en uitreis, wordt het stempelen van reisdocumenten overbodig. In een elektronische database kunnen naam, reisdocument, visa informatie, datum, de

plaats van binnenkomst en de duur van het toegestane (legaal) verblijf worden geregistreerd ten behoeve van grenscontrole-, visa- en immigratieautoriteiten. In sommige gevallen kunnen eveneens biometrische gegevens (vingerafdrukken) worden verzameld. Met het EES kan beter worden nagegaan of derdelanders aan de toegangsvoorwaarden voldoen. De toegestane verblijfsduur wordt elektronisch in plaats van handmatig berekend en nationale autoriteiten worden gewaarschuwd als de toegestane verblijfsduur is verstreken en er geen uitreis is geregistreerd. Tot op heden gebeurt deze controle met behulp van stempels in het paspoort. Op deze manier kunnen mensen die langer in het Schengengebied verblijven dan is toegestaan makkelijker getraceerd worden.

Samen met het EES presenteert de Commissie daarnaast een Verordening voor de instelling van een EU-programma voor geregistreeerde reizigers. De invoering van een programma voor geregistreeerde reizigers (Registered Travellers Programme, hierna RT-programma) heeft als doel het grensbeheer te versnellen en tegelijkertijd de veiligheid te waarborgen door invoering van een "grensbeheer op maat" systematiek met betrekking tot derdelanders. Het RT programma biedt onderdanen van derde landen namelijk de mogelijkheid gebruik te maken van automatische grenscontroles voor een vlottere toegang tot de EU. Voor vooraf geregistreeerde en gescreende reizigers wordt het op die manier mogelijk gemaakt om versneld de grens te passeren door middel van automatische grenspassage. Voor het grensbeheer heeft dit als voordeel dat men efficiënter en gericht kan omgaan met almaar grotere passagiersstromen. Volgens het voorstel kan het RT-programma betrekking hebben op derdelanders die regelmatig naar de EU reizen, zoals zakenlieden, ambtenaren, vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties en onderzoekers.

Voor de implementatie van deze wetgevingsvoorstellen is tot slot een aanpassing van de Schengengrenscodes nodig. Zo moeten er aanvullende definities van een EES, RTP en voor geregistreeerde reizigers als automatische grenspassage in de Schengengrenscodes worden opgenomen. Daarnaast moet de huidige stempelplicht worden vervangen door de elektronische registratie en verificatie van gegevens in de EES. Ook de verplichting om te controleren of een persoon toegang is verleend tot de RTP is onderdeel van de aanpassing van de Schengengrenscodes. De wijziging van de Schengengrenscodes vormt het derde onderdeel van het betreffende wetgevingspakket.

- *Impact assessment Commissie*

De Commissie heeft voor beide voorstellen een impact assessment uitgevoerd. Bij de beoordeling van de effecten van het voorstel EES en RTP is gebleken dat er te weinig gegevens beschikbaar zijn, waardoor het met name moeilijk is de doeltreffendheid van de voorstellen te beoordelen. Het kabinet is kritisch over de verhouding van kosten en baten van beide voorstellen. Het kabinet heeft een aantal kritische vragen over de uitvoeringsaspecten in relatie tot de kosten en wat de voorstellen aan besparingen voor de lidstaten zullen opleveren.

4. Bevoegdheidsvaststelling en subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

a) Bevoegdheid

De Commissie baseert de bevoegdheid van de EU voor wat betreft EES en RTP op artikel 74 en 77(2) b en d VWEU. Gelet op het element van administratieve samenwerking tussen de diensten van de lidstaten is het passend om artikel 74 te combineren met artikel 77 VWEU, dat ziet op controle van de buitengrens. Hierbij is gekozen om de gewone wetgevingsprocedure te volgen, zoals artikel 77 (2) VWEU voorschrijft. Dit is volgens het kabinet de juiste keuze, omdat hiermee de rechten van het Europees Parlement gerespecteerd worden. De wijziging van de Schengengrenscodes is gebaseerd op artikel 77 (2) VWEU. Dit is volgens het kabinet de juiste rechtsbasis.

b) Subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

De subsidiariteit wordt positief beoordeeld tegen de achtergrond van de Europese afspraken met betrekking tot vrij personenverkeer en de samenwerking in het kader van 'Schengen'. De totstandkoming van een Europees breed in- en uitreisstelsel en Europees gereguleerd reizigersprogramma kunnen niet worden gerealiseerd door de lidstaten afzonderlijk. Het kabinet erkent dat afspraken hierover op Europees niveau moeten worden gemaakt. De bevordering van de mobiliteit en beheersbaar migratiebeleid op Europees niveau is ook een belang van Nederland en kan niet adequaat op nationaal niveau bereikt worden.

De proportionaliteit van de voorstellen wordt positief en deels negatief beoordeeld. Het kabinet is positief naar de voorstellen in onderlinge samenhang de mobiliteit van de reizigers kunnen bevorderen. Hoewel voor beide voorstellen een impact assessment is opgesteld, is het kabinet kritisch over de verhouding van kosten en baten van beide voorstellen. Het kabinet heeft een aantal kritische vragen over de uitvoeringsaspecten in relatie tot de kosten.

Gelet op de hoge kosten voor de ontwikkeling en onderhoud van een EES meent het kabinet dat met name de noodzakelijkheid van een Europees in- en uitreisstelsel duidelijker moet zijn aangetoond. Het kabinet acht het van belang het EES niet alleen een registratiesysteem is, maar dat de informatie ook vervolgens kan worden gebruikt voor de handhaving en het terugkeerproces. Ook de relaties met andere systemen zoals EU VIS, API, SIS en Eurodac moeten worden meegenomen. Alleen dan heeft een in- en uitreisstelsel een meerwaarde. Met de geregistreerde gegevens kan illegale immigratie en illegaal verblijf worden bestreden, kunnen 'overstayers' beter worden geïdentificeerd en deze informatie kan vervolgens worden gebruikt voor de handhaving en het terugkeerproces. Voor de bestrijding van grensoverschrijdende migratiecriminaliteit (mensensmokkel en mensenhandel) zou het systeem ook onder strikte voorwaarden toegankelijk moeten zijn voor de rechtshandhaving.

c) Nederlands oordeel over de voorstellen op het gebied van gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

De voorstellen bevatten een aantal mogelijkheden voor delegatie en uitvoering zoals onder 1c uiteengezet. Het kabinet oordeelt in zijn algemeenheid positief over de voorstellen daar waar het gaat om uitvoeringsmaatregelen voor de ontwikkeling en technische specificaties met betrekking tot het EES respectievelijk RTP, de onderzoeksprocedure is hier op zijn plaats. Wel zal het kabinet aandringen op een zo specifiek mogelijke bevoegdheidsverlening aan de Europese Commissie zodat vooraf duidelijk is wat wel en niet aan de Europese Commissie wordt overgelaten. Hierbij speelt eveneens dat wezenlijke privacy waarborgen in de Verordeningen zelf moeten worden opgenomen. Ook ten aanzien van de delegatiebepalingen oordeelt het kabinet in beginsel positief. Het is naar oordeel van het kabinet juist dat bijlagen van een basisbesluit via gedelegeerde handelingen worden aangepast. Ook hier zal het kabinet er op toezien dat essentiële elementen van de voorstellen in de Verordeningen zelf staan.

5. Financiële implicaties, gevolgen voor regeldruk en administratieve lasten

a) Consequenties EU-begroting

Het kabinet is van mening dat de eventuele financiële gevolgen van de voorstellen voor de EU-begroting moeten passen binnen de bestaande financiële kaders van de EU-begroting. De totale kosten van de ontwikkeling van een EU in- en uitreisstelsel en een EU RTP worden door de Commissie geraamd op 1,1 miljard euro. Het gaat hier om kosten over een periode van acht jaar, bestaande uit ontwikkeling- en beheerskosten van de systemen. In het Meerjarig Financieel Kader (MFK) is in het interne veiligheidsfonds (ISF) 1,1 miljard euro gereserveerd voor de hierboven genoemde kosten. De voorstellen moeten ook een kostenbesparing opleveren voor de lidstaten. Er wordt uitgegaan van een kostenbesparing per jaar van ongeveer 250 miljoen euro voor alle lidstaten gezamenlijk.

b) Financiële consequenties (incl. personeel) voor rijksoverheid en/ of decentrale overheden

Na acht jaar zullen de operationele kosten van de systemen (EES en RT) voor rekening komen van de lidstaten zelf. Voor de nationale financiële consequenties die uit de beleidsvoorstellen voortvloeien, dienen de budgettaire gevolgen te worden ingepast op de begroting van de beleidsverantwoordelijke departementen, conform de regels met betrekking tot budgetdiscipline.

Het kabinet vindt de financiële implicaties van de voorstellen voor de lidstaten nog onvoldoende helder. Het kabinet acht het wenselijk dat dit nader wordt onderzocht.

c) Financiële consequenties (incl. personeel) voor bedrijfsleven en burger

De derdelander moet voor deelname aan een EU-RTP programma leges betalen.

d) Gevolgen voor regeldruk/administratieve lasten voor rijksoverheid, decentrale overheden, bedrijfsleven en burger

De voorstellen brengen naar verwachting bestuurslasten voor de lidstaten met zich mee. Zo moeten de grensambtenaren de gegevens van de reizigers registreren in het in- en uitreisstelsel. Daar staat

naar verwachting een efficiencywinst vanwege het geautomatiseerde proces tegenover. Daarnaast heeft iedere reiziger het recht te vernemen welke gegevens over hem in het EES zijn opgeslagen en welke lidstaat deze gegevens aan het EES heeft doorgegeven. Deze verzoeken moeten door de lidstaten worden geregistreerd. Ten aanzien van het voorstel voor een EU-RTP moet een bezwaarprocedure worden ingericht. De inzet van het kabinet zal zijn dat deze procedure zorgvuldig en eenvoudig wordt ingericht.

De gevolgen voor de regeldruk lijken vooral groot voor de overheidsprofessionals. Het kabinet probeert ook voor deze groep de regeldruk te verminderen, en vraagt daarom aandacht voor een zo lastenarm mogelijk invulling/uitwerking van de voorstellen.

6. Implicaties juridisch

a) Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving en/of sanctionering beleid (inclusief toepassing van de lex silencio positivo)

De verordeningen zijn verbindend in al hun onderdelen en zijn rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig het VWEU. Deze verordeningen kunnen niettemin nopen tot aanpassing van de nationale wetgeving (waarbij wetgeving, die niet strookt met de verordeningen of vrijwel gelijklopend daaraan is, moet worden geschrapt of daarmee in overeenstemming gebracht) dan wel tot het uitvaardigen van nationale maatregelen die het nuttig effect van de verordeningen in de lidstaten moeten waarborgen. Er is momenteel bijvoorbeeld geen grondslag in Nederlandse wet- en regelgeving om biometrische gegevens van vreemdelingen te verzamelen en te verwerken ten behoeve van grensbeheer. Daarnaast zullen ook de voor de uitvoering van het RTP en EES bevoegde nationale autoriteiten moeten worden aangewezen. Verder is aandacht nodig voor de samenhang van deze verordeningen met andere EU-wetgeving op het terrein van grensbeheer en passagiersgegevens, zoals de API-richtlijn (richtlijn 2004/82/EG, PbEU L 261/24), de EU-VISverordening en SIS.

b) Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen), dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid

De verordeningen voor een EU in- en uitreisysteem als een EU RTP treden in werking op de achtentwintigste dag volgend op die van bekendmaking in het publicatieblad van de Europese Unie. De voorstellen treden voor een deel direct (20 dagen na publicatie) in werking. Inwerkingtreding is voor het andere deel gekoppeld aan completering van de benodigde ICT systemen en andere voorzieningen. Het kabinet zal erop aandringen dat deze inwerkingtredingdata goed op elkaar aansluiten en realistische implementatietermijnen inhouden, zowel als het gaat om de benodigde nationale regelgevende activiteiten als uitvoeringsvoorzieningen. Het kabinet zal daarbij aandringen op realistische nationale uitvoeringstermijnen.

c) Wenselijkheid evaluatie-/horizonbepaling

Het voorstel voor de verordening voor een EURTP wordt drie jaar na het operationeel worden daarvan, geëvalueerd door de Europese Commissie. Vervolgens zal de Commissie elke vier jaar een evaluatie uitvoeren naar de impact van de ontwikkeling van een EU-RTP.

Het voorstel voor de verordening voor een EU in- en uitreisysteem wordt twee jaar na het operationeel worden geëvalueerd door de Europese Commissie. Vervolgens zal de Commissie elke vier jaar een evaluatie uitvoeren naar de impact van de ontwikkeling van een EU in- en uitreisysteem. Bij de eerste evaluatie zal uitdrukkelijk aandacht zijn voor de vraag of handhavingautoriteiten toegang moeten krijgen tot het systeem en hoe lang de gegevens bewaard moeten worden.

7. Implicaties voor uitvoering en handhaving

a) Uitvoerbaarheid

De ontwikkeling en implementatie van een EU in- en uitreisysteem evenals van een EU-RTP zullen grote investeringen in techniek, infrastructuur als personeel vergen. De exacte uitvoeringsconsequenties voor de lidstaten laten zich op dit moment niet goed schatten. Het kabinet meent dat deze nader moeten worden onderzocht.

b) Handhaafbaarheid

Dit geldt ook voor de handhaving. Met name de handhaving van het voorstel in de RTP-Verordening waarin nu een bezwaarprocedure mogelijk is zal een grote impact op de lidstaten hebben.

8. Implicaties voor ontwikkelingslanden

Ontwikkelingslanden zijn derde landen. Voor alle derde landen zijn de implicaties van deze voorstellen gelijk.

9. Nederlandse positie

Het kabinet neemt met interesse kennis van de voorstellen. Het kabinet hecht aan een effectief en efficiënt grenstoezichtproces aan de buitengrenzen van de EU dat ten goede komt aan de mobiliteit van bonafide reizigers, illegale immigratie tegengaat en maximaal bijdraagt aan de veiligheid van het Schengengebied. De voorstellen sluiten aan op ambities van dit kabinet om meer zicht te krijgen op de stromen van derde landers die de Unie in- en uitreizen, dan wel de vrije termijn overschrijden. Het kabinet is voorstander van het differentiëren van passagiersstromen en van het inrichten van automatische grenspassages. Hierdoor kan de focus worden gelegd op passagiers met een hoog risico en anderzijds kan de grenspassage van passagiers met een laag risico worden gefaciliteerd, hetgeen weer een positieve uitwerking heeft op de aantrekkelijkheid van Europa (en Nederland/Schiphol in het bijzonder) als zakelijke en toeristische bestemming. Hiertoe heeft het kabinet reeds maatregelen genomen om het grenscontroleproces op Schiphol efficiënter in te richten, zo is er automatische

grenspassage voor EU-burgers op Schiphol geplaatst. Daarnaast zijn er in Nederland verschillende Registered Travellers-programma's (RTP) ontwikkeld.

Gelet op de hoge kosten voor de ontwikkeling en onderhoud van een EES acht het kabinet het van belang dat de kosten die voor rekening van de lidstaten komen, nader moeten worden onderzocht. Het kabinet ondersteunt het voorstel van de Commissie dat met de invoering van een EES de stempelplicht wordt afgeschaft. Het kabinet is van mening dat een afschaffing van de stempelplicht van belang is bij de ontwikkeling van een RTP en automatische grenspassage. Voorts zal een EES veel digitaal beschikbare informatie opleveren over illegale migratie (na legale binnenkomst: de zogenaamde overstayers). Het is voor het kabinet van belang dat een EES het mogelijk maakt dat passende handhavingmaatregelen worden getroffen bij de melding dat een vreemdeling niet rechtmatig in de EU verblijft. Alleen dan heeft een in- en uitreisysteem een meerwaarde en kan het ook de beoogde werking hebben ter bestrijding van illegale immigratie en illegaal verblijf, inclusief migratiecriminaliteit. Het kabinet is van mening dat een EU-EES een meerwaarde kan hebben voor de handhaving en het terugkeerproces. Met de geregistreerde gegevens kunnen 'overstayers' beter worden geïdentificeerd en deze informatie kan vervolgens worden gebruikt voor het terugkeerproces.

In het voorstel voor een EES is niet voorzien in de toegang voor rechtshandhavingautoriteiten. In de toelichting op het voorstel staat dat bij de eerste evaluatie na drie jaar nadrukkelijk zal worden bekeken of deze toegang in de verordening geregeld moet worden. Het kabinet is van mening dat het EES onder strikte voorwaarden toegankelijk moet zijn voor rechtshandhavingautoriteiten. Het kabinet meent dat dit onderwerp gelijk aan de EU VIS Verordening en/of Eurodac verordening kan worden geregeld.

De voorstellen vereisen op verschillende onderdelen een grondige administratie door de autoriteiten in de lidstaten. In dit verband vraagt het kabinet zich af of er voldoende rekening is gehouden met de uitvoeringsaspecten zowel op nationaal als Europees niveau van de administratieve bezwaarprocedure ten aanzien van de weigering van de toegang tot een EU RTP. Het kabinet zal tijdens het onderhandelingsproces hierover kritische vragen stellen.

Gegevensbescherming

Het kabinet onderschrijft het standpunt van de Commissie dat beide systemen de grondrechten van alle reizigers moeten eerbiedigen, waaronder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Het kabinet is dan ook positief over de rol van de Europese toezichthouder van gegevensbescherming bij de uitwerking en de implementatie van de voorstellen. Voor het kabinet is het van groot belang dat voldoende waarborgen worden gerealiseerd voor de bescherming van de privacy en dataprotectie van de passagiers.

Fiche 3: Verslag handels- en investeringsbelemmeringen 2013

1. Algemene gegevens

Titel voorstel/verslag

Verslag van de Commissie aan de Europese Raad: Verslag over handels- en investeringsbelemmeringen 2013

Datum ontvangst Commissiedocument

28-2-2013

Nr. Commissiedocument

COM(2013) 103

Pre-lex

http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=nl&DosId=202435

Nr. impact assessment Commissie en Opinie Impact-assessment Board

n.v.t.

Behandelingstraject Raad

Raad Buitenlandse Zaken-Handel

Eerstverantwoordelijk ministerie

Ministerie van Buitenlandse Zaken

2. Essentie voorstel

In 2011 presenteerde de Europese Commissie het eerste *Verslag over Handels- en Investeringsbelemmeringen* aan de Europese Raad. Het rapport zette 21 handels- en investeringsbarrières onder elkaar. De genoemde barrières waren geselecteerd op economisch of systematisch belang voor de Europese industrie en hadden betrekking op de strategische EU-partners China, India, Japan, Brazilië, Argentinië, Rusland en VS. In het tweede rapport uit 2012 werd het aantal belemmeringen uitgebreid tot 25, in dezelfde 7 landen.

In het huidige, derde rapport geeft de Commissie aan wat er is bereikt gedurende het afgelopen jaar: belemmeringen waarbij aanzienlijke, enige of geen vooruitgang is geboekt. Het resultaat is beperkt, omdat landen onder druk van de economische crisis geneigd zijn hun handels- en investeringsbelemmeringen in stand te houden.

De Commissie gaat in het rapport ook in op nieuwe belemmeringen die sinds het vorige rapport zijn opgekomen. Ondanks de belofte van de G20 om hun markten open te houden, blijven landen nieuwe belemmeringen opwerpen. China (2x), India (1x), Brazilië (3x) en Argentinië (2x) worden expliciet genoemd.

In de vorige rapportage was de Commissie nog positief over de mogelijkheden die de toetreding van Rusland tot de WTO zouden bieden om belemmeringen aan te pakken. Sinds de toetreding (augustus vorig jaar) heeft de euforie plaatsgemaakt voor bezorgdheid. In het rapport worden 4 nieuwe (groepen) Russische belemmeringen genoemd: de recycling heffing op voertuigen, verhoging aantal importtarieven boven afgesproken maximum, technische handelsbarrières in relatie tot de komst van de Douane Unie met Kazachstan en Wit Rusland, en een aantal sanitaire en fytosanitaire (SPS) zaken.

De Commissie concludeert dat de Commissie en lidstaten samen voort moeten gaan op de ingeslagen weg: een gecoördineerd optreden met gebruikmaking van alle beschikbare middelen. Instrumenten die expliciet genoemd worden zijn handelsdiplomatie, Vrijhandelsakkoorden, WTO-Geschillenbeslechting en WTO-commissies (Comité voor technische handelsbarrières en Comité voor sanitaire en fytosanitaire maatregelen).

3. Wat is de Nederlandse grondhouding ten aanzien van de bevoegdheidsvaststelling, subsidiariteit en proportionaliteit van deze mededeling en de eventueel daarin aangekondigde concrete wet- en regelgeving? Hoe schat Nederland de financiële gevolgen in, alsmede de gevolgen op het gebied van regeldruk en administratieve lasten?

Niet van toepassing. Het gaat hier om een verslag, waar geen nieuwe wet- en/of regelgeving uit voort zal vloeien. Het verslag bevat evenmin beleidsvoornemens. Dat desondanks hierover een fiche is opgesteld, is omdat uw Kamer bij brief van 31 mei 2012, kenmerk 2012Z10802/2012D22732, hier uitdrukkelijk om heeft verzocht.

4. Nederlandse positie over de mededeling

Aangezien het niet om een voorstel gaat hoeft Nederland geen positie in te nemen.

Uit het verslag blijkt dat er voortgang wordt geboekt op het gebied van markttoegang, maar dat succes niet gegarandeerd is in tijden van mondiale economische tegenwind. Een aanhoudende, gecoördineerde Europese inzet blijft nodig om protectionistische tendensen tegen te gaan.

Nederland is een voorstander van de gezamenlijke proactieve aanpak. Daarbij moeten opkomende economieën gewezen worden op hun verantwoordelijkheden en op het naleven van hun verplichtingen. Dit geldt zeker ook voor Rusland dat het afgelopen jaar een groot aantal nieuwe belemmeringen heeft opgeworpen.

Fiche 4: Europees Parlement-voorstel voor besluit over samenstelling Europees Parlement met het oog op de verkiezingen van 2014

1. Algemene gegevens

Titel voorstel

Europees Parlement-voorstel voor besluit over samenstelling Europees Parlement met het oog op de verkiezingen van 2014.

Datum ontvangst Commissiedocument

13 maart 2013.

N.B. Het document is geen commissiedocument maar betreft een Resolutie van het Europees Parlement, cf. artikel 14, tweede lid Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) welke is toegevoegd in een bijlage bij dit fiche. Over de resolutie is gestemd op 13 maart 2013.

Nr. document

2012/2309 (INI)

Prelex

<http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2012/2309%28INI%29&l=en>

Nr. Impact Assessment Commissie en Opinie Impact Assessment Board

n.v.t.

Behandelingstraject Raad

Behandeling zal waarschijnlijk plaats vinden in de Raad Algemene Zaken (RAZ) in voorjaar 2013.

Eerstverantwoordelijk ministerie

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Rechtsbasis, besluitvormingsprocedure Raad, rol Europees Parlement, gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

a) Rechtsbasis

Artikel 14, tweede lid, VEU

b) Besluitvormingsprocedure Raad en rol Europees Parlement

Initiatief en goedkeuring Europees Parlement, eenparigheid van stemmen in de Europese Raad

c) Gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

Geen

2. Samenvatting BNC-fiche

Het voorstel regelt de samenstelling van het Europees Parlement (verdeling zetels tussen de lidstaten + maximum aantal zetels)) met het oog op de parlementsverkiezingen van voorjaar 2014. Het brengt de zetelverdeling vanwege de volledige ratificatie van het Verdrag van Lissabon in overeenstemming met artikel 14, tweede lid van het Verdrag betreffende de Europese Unie, daarbij het principe van degressieve proportionaliteit (hoe groter de lidstaat, hoe meer inwoners van deze lidstaat per zetel vertegenwoordigd worden)¹ volgend, met politieke compensatie voor lidstaten die meer dan één zetel moesten inleveren. Dit betekent dat het huidige zetelaantal van 754 (na eventuele toetreding Kroatië: 766) wordt teruggebracht tot 750 + 1 (de voorzitter). Op basis van genoemd artikel komt het initiatiefrecht voor een dergelijk voorstel toe aan het Europees Parlement, waarna de Europese Raad met eenparigheid moet instemmen. Dit dient tijdig te worden geregeld vanwege de voorbereiding van de verkiezingen. Ten slotte kondigt het Europees Parlement aan dat het ruimschoots voor de verkiezingen van 2019 met een meer permanent systeem op basis van objectieve criteria voor de zetelverdeling wil komen. Nederland is positief over het voorstel. Het aantal zetels voor Nederland (26) blijft gehandhaafd. Tevens vindt een deel van het EP dat de zetelsamenstelling meer in lijn zou moeten zijn met de stemverhoudingen binnen de Raad, welke eventueel na een Conventie herzien zouden kunnen worden.

3. Samenvatting voorstel

Het voorstel betreft de samenstelling van het Europees Parlement met het oog op de verkiezingen van voorjaar 2014 van het Parlement. Het betreft een voorstel van het Europees Parlement (rapporteurs Gualtieri en Trzaskowski), waarna de Europese Raad met eenparigheid moet instemmen met het voorstel. Sinds het Verdrag van Lissabon heeft het parlement op dit punt het recht van initiatief.

De aanleiding voor het voorstel is het verlopen van de overgangsbepalingen die gelden voor de zittingsperiode 2009-2014, zoals vastgelegd in Protocol 36 bij het Verdrag van Lissabon. Ook zal de in de Toetredingsakte, aangehecht bij het Verdrag betreffende de toetreding van Kroatië tot de EU, opgenomen bepaling inzake het aantal zetels voor Kroatië aan het eind van de zittingsperiode 2009-2014 verlopen. Met het voorstel wordt het zetelaantal (nu: 754, na mogelijke toetreding Kroatië: 766) in overeenstemming gebracht met het maximum aantal van 750 + 1 (de voorzitter) zoals genoemd in het Verdrag. Met het voorstel kan tegelijkertijd rekening worden gehouden met de demografische veranderingen die zich sinds de laatste EP-verkiezingen voorgedaan hebben.

¹ Het principe van degressieve proportionaliteit behelst in extenso het volgende: 1) het in het Verdrag vastgelegde minimum en maximaal aantal moet ten volle worden benut om te bereiken dat de toewijzing van de zetels in het Europees Parlement zo nauw mogelijk aansluit bij de omvang van de bevolking van de verschillende lidstaten, 2) hoe groter de bevolking van een lidstaat is, hoe meer deze lidstaat recht heeft op een groot aantal zetels, en 3) hoe groter de bevolking van een lidstaat is, hoe groter het aantal inwoners is dat door elk van zijn leden in het Europees Parlement wordt vertegenwoordigd.

Het voorstel van de rapporteurs behelst twee principes: 1) het principe van degressieve proportionaliteit (hoe groter de lidstaat, hoe meer inwoners van deze lidstaat per zetel vertegenwoordigd worden) zoveel mogelijk respecterend, 2) het principe van 'niemand wint en niemand verliest meer dan één'. Duitsland vormt hier een uitzondering (verlies van 3 zetels) omdat het momenteel meer zetels (99) heeft dan het maximum dat bij het Verdrag van Lissabon is afgesproken (96). Het tweede principe is feitelijk een politieke compensatie voor bepaalde lidstaten vanwege de negatieve gevolgen van het volgen van het eerste principe. Het principe van degressieve proportionaliteit kan niet volledig worden gevolgd, onder andere omdat dit, indien letterlijk genomen, zou betekenen dat landen met een verschillend inwoneraantal niet hetzelfde zetelaantal kunnen hebben. Daarom volgt de huidige verdeling het zoveel als mogelijk. Ten slotte kondigt het Europees Parlement aan dat het ruimschoots voor de verkiezingen van 2019 met een meer permanent systeem op basis van objectieve criteria voor de zetelverdeling wil komen. Daarbij rekening houdend met eventuele uitbreiding met nieuwe lidstaten en demografische ontwikkelingen, en inclusief een methode voor de berekening van het electoraat van de lidstaten.

Het voorstel heeft geen gevolgen voor het aantal leden van het Europees Parlement, dat afkomstig is uit Nederland. Dit betekent dat de huidige 26 zetels die Nederland toekomen op basis van het Verdrag van Lissabon behouden blijven.

4. Bevoegdheidsvaststelling en subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

a) Bevoegdheid

Voorstel is gebaseerd op artikel 14, tweede lid Verdrag betreffende de Europese Unie.

b) Subsidiariteits- en proportionaliteitsoordeel

De samenstelling van het Europees Parlement is een onderwerp dat bij uitstek op het Europese niveau geregeld moet worden. Er is dan ook voldaan aan het subsidiariteitsbeginsel. Aangezien het voorstel niet verder gaat dan noodzakelijk (vaststellen zetelaantal per land) doorstaat het de proportionaliteitstoets eveneens.

c) Nederlands oordeel over de voorstellen op het gebied van gedelegeerde en/of uitvoeringshandelingen

Niet van toepassing.

5. Financiële implicaties, gevolgen voor regeldruk en administratieve lasten

a) Consequenties EU-begroting

Het voorstel bevat geen financiële paragraaf. Mochten er toch financiële gevolgen zijn, dan is Nederland van mening dat de financiële middelen gevonden dienen te worden binnen de bestaande financiële kaders van de EU-begroting.

b) Financiële consequenties (incl. personele) voor rijksoverheid en/ of decentrale overheden

Geen

c) *Financiële consequenties (incl. personele) voor bedrijfsleven en burger*

Geen

d) *Gevolgen voor regeldruk/administratieve lasten voor rijksoverheid, decentrale overheden, bedrijfsleven en burger*

Geen

6. Implicaties juridisch

a) *Consequenties voor nationale en decentrale regelgeving en/of sanctionering beleid (inclusief toepassing van de lex silencio positivo)*

Geen

b) *Voorgestelde implementatietermijn (bij richtlijnen), dan wel voorgestelde datum inwerkingtreding (bij verordeningen en beschikkingen) met commentaar t.a.v. haalbaarheid*

Het voorstel dient zo snel mogelijk te worden aangenomen, vanwege de noodzakelijke voorbereidingen voor de verkiezingen in het late voorjaar van 2014. Het voorstel verwijst hier ook naar. Inwerkingtreding is daarmee uiterlijk met de verkiezingen in 2014.

c) *Wenselijkheid evaluatie-/horizonbepaling*

Niet van toepassing

7. Implicaties voor uitvoering en handhaving

a) *Uitvoerbaarheid*

Er zijn op Nederlands niveau geen uitvoeringsgevolgen. Het Nederlandse zetelaantal volgt direct uit het besluit van de Raad en behoeft geen implementatie in Nederlandse wetgeving.

b) *Handhaafbaarheid*

Niet van toepassing.

8. Implicaties voor ontwikkelingslanden

Geen

9. Nederlandse positie

Nederland is tevreden met het huidige voorstel voor een nieuwe zetelverdeling, omdat het rekening houdt met de degressieve proportionaliteit en tegelijkertijd extreme gevolgen voor specifieke lidstaten (verlies van meer dan één zetel) beoogt te voorkomen. Het voorstel heeft geen gevolgen voor het aantal leden van het Europees Parlement, dat afkomstig is uit Nederland. Dit betekent dat de huidige 26 zetels die Nederland toekomen op basis van het Verdrag van Lissabon behouden blijven. Bovendien is het goed dat in het voorstel signaleerd wordt dat het belangrijk is een nieuwe poging te ondernemen om op het punt van de zetelverdeling een permanent systeem te ontwikkelen.

EUROPEAN PARLIAMENT

2009 - 2014

Plenary sitting

A7-0041/2013

25.2.2013

REPORT

on the composition of the European Parliament with a view to the 2014 elections
(2012/2309(INI))

Committee on Constitutional Affairs

Rapporteurs: Roberto Gualtieri and Rafał Trzaskowski

PR_INI

CONTENTS

Page

No table of contents entries found.

MOTION FOR A EUROPEAN PARLIAMENT RESOLUTION

on the composition of the European Parliament with a view to the 2014 elections (2012/2309(INI))

The European Parliament,

- having regard to Article 14(2) of the Treaty on European Union (TEU),
 - having regard to Protocol No 36 on transitional provisions,
 - having regard to the Treaty concerning the accession of the Republic of Croatia to the European Union,
 - having regard to Rules 41, 48 and 74f of its Rules of Procedure,
 - having regard to its resolution of 11 October 2007 on the composition of the European Parliament²,
 - having regard to the report of the Committee on Constitutional Affairs (A7-0041/2013),
- A. whereas Article 2(1) and (2) of Protocol No 36 will expire at the end of the 2009-2014 parliamentary term,
- B. whereas the Republic of Croatia is expected to accede to the Union before the elections to the European Parliament that are due to be held in the spring of 2014, and whereas Article 19(1) of the Act concerning the conditions of accession of the Republic of Croatia and the adjustments to the Treaty on European Union, the Treaty on the Functioning of the European Union and the Treaty establishing the European Atomic Energy Community will expire at the end of the 2009-2014 parliamentary term,
- C. whereas the demographic changes that have occurred since the last elections to the European Parliament should be taken into consideration,
- D. whereas the establishment of a durable system for the apportionment of seats in the European Parliament should be considered in conjunction with a revision of the voting system in the Council as part of an overall reform of the Union institutions to be defined in a Convention, convened pursuant to Article 48(3) TEU, and whereas such reform should recognise that, according to the Treaties, the basis for Union democracy is the representation of both citizens and Member States;
- E. whereas the apportionment of seats for the next parliamentary term should not be arbitrary but should instead be based on objective criteria to be applied in a pragmatic manner and whereas such apportionment should compensate gains in the number of seats with losses in such a way that losses are limited to a maximum of one seat per Member State;
1. Submits to the European Council the annexed proposal for a decision of the European

² OJ C 227 E, 4.9.2008, p. 132 (Lamassoure-Severin report).

Council establishing the composition of the European Parliament for the 2014-2019 parliamentary term, on the basis of its right of initiative laid down in Article 14(2) TEU;

2. Underlines the urgent need to adopt that decision, which requires its consent, as soon as the Treaty concerning the accession of the Republic of Croatia to the European Union enters into force, so that the Member States can enact, in good time, the necessary domestic provisions for organising the elections to the European Parliament for the 2014-2019 parliamentary term;
3. Commits itself to submit shortly a proposal aimed at improving the practical arrangements for the holding of the elections in 2014;
4. Undertakes to submit, before the end of 2015, a new proposal for a decision of the European Council with the aim of establishing, sufficiently far in advance of the beginning of the 2019-2024 parliamentary term, a durable and transparent system which, in future, before each election to the European Parliament, will allow seats to be apportioned amongst the Member States in an objective manner, based on the principle of degressive proportionality as set forth in Article 1 of the annexed proposal for a decision, taking account of any increase in their number and demographic trends in their population, as duly ascertained, and without excluding the possibility of reserving a number of seats to members elected on transnational lists;
5. Observes that the new system for apportioning seats in the European Parliament should be established in conjunction with a review of the voting system in the Council as part of the necessary revision of the Treaties; determines to make proposals to this end at the next Convention to be convened pursuant to Article 48(3) TEU;
6. Instructs its President to forward this resolution and the proposal for a decision of the European Council annexed hereto, together with the aforementioned report of its Committee on Constitutional Affairs, to the European Council and to the government and parliament of the Republic of Croatia, and, for information, to the Commission and to the governments and parliaments of the Member States.

ANNEX TO THE MOTION FOR A EUROPEAN PARLIAMENT RESOLUTION

Proposal for a decision of the European Council establishing the composition of the European Parliament

THE EUROPEAN COUNCIL,

Having regard to the Treaty on European Union, and in particular Article 14(2) thereof,

Having regard to Article 2(3) of Protocol No 36 on transitional provisions,

Having regard to the initiative of the European Parliament,

Having regard to the consent of the European Parliament,

Whereas:

- (1) The Article 2(1) and (2) of Protocol No 36 on transitional provisions will expire at the end of the 2009-2014 parliamentary term.
- (2) The Article 19(1) of the Act concerning the conditions of accession of the Republic of Croatia and the adjustments to the Treaty on European Union (TEU), the Treaty on the Functioning of the European Union and the Treaty establishing the European Atomic Energy Community will expire at the end of the 2009-2014 parliamentary term.
- (3) It is necessary to comply without delay with the provisions of Article 2(3) of Protocol No 36 and therefore to adopt the decision provided for in the second subparagraph of Article 14(2) of the Treaty on European Union, in order to enable Member States to adopt in good time the necessary domestic measures for the holding of the elections to the European Parliament for the 2014-2019 parliamentary term.
- (4) This Decision complies with the criteria laid down in the first subparagraph of Article 14(2) of the Treaty on European Union, namely that representatives of the Union's citizens are not to exceed seven hundred and fifty in number, plus the President, that representation is to be degressively proportional, with a minimum threshold of six members per Member State and that no Member State is to be allocated more than ninety-six seats,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

In the application of the principle of degressive proportionality provided for in the first subparagraph of Article 14(2) TEU, the following principles shall apply:

- the allocation of seats in the European Parliament shall fully utilise the minimum and maximum numbers set by the Treaty in order to reflect as closely as possible the sizes of the respective populations of Member States;
- the ratio between the population and the number of seats of each Member State before rounding to whole numbers shall vary in relation to their respective populations in such a way that each Member of the European Parliament from a more populous Member State represents more citizens than each Member from a less populous Member State and, conversely, that the larger the population of a Member State, the greater its entitlement to a large number of seats;

Article 2

The total population of the Member States shall be calculated by the Commission (Eurostat) on the basis of data provided by the Member States, in accordance with a method established by means of a regulation of the European Parliament and of the Council.

Article 3

Pursuant to Article 1, the number of representatives in the European Parliament elected in each Member State is hereby set as follows, with effect from the beginning of the 2014-2019 parliamentary term:

Belgium	21
Bulgaria	17
Czech Republic	21
Denmark	13
Germany	96
Estonia	6
Ireland	11
Greece	21
Spain	54
France	74
Croatia	11
Italy	73
Cyprus	6
Latvia	8
Lithuania	11
Luxembourg	6
Hungary	21
Malta	6
Netherlands	26
Austria	18
Poland	51
Portugal	21

Romania	32
Slovenia	8
Slovakia	13
Finland	13
Sweden	20
United Kingdom	73

Article 4

This Decision shall be revised sufficiently far in advance of the beginning of the 2019-2024 parliamentary term with the aim of establishing a system which in future will make it possible, before each fresh election to the European Parliament, to allocate the seats between Member States in an objective, fair, durable and transparent way, based on the principle of degressive proportionality set forth in Article 1, taking account of any change in their number and in demographic trends in their populations, as duly ascertained, as well as of the voting system in the Council.

Article 5

This Decision shall enter into force on the day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

Done at ...

For the European Council
The President

EXPLANATORY STATEMENT

When the next parliamentary term starts in 2014, the current derogation from Article 14(2) of the Treaty on European Union (TEU) will expire and the European Parliament will be composed of 751 Members (750, plus the President). The current number of seats is 754: 736, for Members elected in accordance with the Nice Treaty, which was in force at the time of the 2009 elections, plus 18 for Members appointed under the Lisbon Treaty through an amendment to Article 2 of Protocol No 36 on transitional provisions, which established a temporary derogation from Article 14(2) TEU (which specifies that no Member State may be allocated more than 96 seats) to allow the maintenance until 2014 of the 99 seats assigned to Germany under the Nice Treaty.

When its accession treaty enters into force, Croatia will be assigned 12 seats in Parliament (it currently has 12 observers) under Article 19(1) of the Act of Accession, which also amends Article 2 of Protocol No 36, resulting in a temporary increase in the total number of seats to 766.

As a result, the total number of seats will need to be reduced by 15 in order to bring it into line with the number laid down by the Treaty provisions (751). Three out of the 15 will necessarily be taken away from Germany's quota, which will drop from 99 to the 96 Treaty threshold. The other 12 will need to be found by taking one or more seats from up to 12 of the 24 Member States (including Croatia) which have more than the minimum Treaty threshold of 6 seats (the Member States with 6 seats are currently Malta, Luxembourg, Cyprus and Estonia). The decision establishing the composition of the new Parliament may also need to provide for a broader redistribution of seats to take into account any changes in the populations of Member States and/or to improve the interpretation and implementation of the Treaty principle of degressive proportionality.

Under Article 14(2) TEU, the composition of the new Parliament must be established by a European Council decision adopted by unanimity on the initiative of the European Parliament and with its consent. Parliament is thus responsible for submitting a proposal to the European Council.

The proposal submitted by your rapporteurs is based on the following considerations.

Article 14(2) TEU states that representation of citizens in the EP must be degressively proportional. According to the Lamassoure-Severin report, degressive proportionality means the following: (1) the minimum and maximum numbers set by the Treaty 'must be fully utilised to ensure that the allocation of seats in the European Parliament reflects as closely as possible the range of populations of the Member States'; (2) 'the larger the population of a country, the greater its entitlement to a large number of seats'; and (3) 'the larger the population of a country, the more inhabitants are represented by each of its Members of the European Parliament'. This definition lays down a general principle and not a mathematical criterion. It cannot be fully respected as far as its second principle is concerned (which, taken literally, would prevent two Member States with different populations from having the same number of seats). However, it can be implemented in different ways and does not lead to one single result. In any case, the current seat allocation arrangements for some Member States are not in keeping with the third principle, as can be seen in Table 1 of Annex I. Our first criterion will therefore be to respect

degressive proportionality as far as possible. But which of the different ways of doing so should be chosen?

Previous reallocations stretched to the limit the degressivity of the seat distribution, considerably increasing the population/seats ratio for larger Member States compared with medium-sized ones (see Annex II), and pointing to the need to redress the balance. Moreover, the first principle of the Lamassoure-Severin report (to make full use of the limits set by the Treaty) makes it impossible to further reduce the number of seats allocated to Germany below the 96 threshold, which would be politically counterproductive for the whole European Parliament, given the German Constitutional Court's well-known critical view of degressive proportionality. This automatically rules out any reduction in the number of seats for large Member States, and would, on the contrary, logically lead to an increase, at least for some of them.

In the last Convention, Parliament put forward the 'fix-prop' method, recently developed under the name 'Cambridge compromise': six seats would be allocated to all the Member States, and the others would be distributed on a proportionality basis (see Annex I, Table 4). As the most 'proportional' mechanism respecting degressive proportionality, the fix-prop method would considerably reduce criticism from the German Constitutional Court (especially if combined with a Treaty revision abolishing the upper limit of 96). However, its implementation would trigger a traumatic reallocation of seats, with heavy losses for medium-sized and small Member States and huge increases for larger ones. Furthermore, failure to abolish the 96 upper limit would discriminate against Germany among the large Member States, introducing a steep rise in the population/seats ratio between France and Germany.

Among the various possible mathematical formulae for implementing the principle of degressive proportionality³, the 'parabolic' method is one of the most degressive (see Annex I, Table 3). It could, in the longer term, be used as a benchmark in the absence of a treaty change, but the redistribution which this model entails would be too drastic to be politically sustainable in a single step.

Your rapporteurs therefore propose a pragmatic solution, based on a different criterion, namely to minimise the loss of seats by Member States, while at the same time respecting degressive proportionality as far as possible, in accordance with the principle that 'nobody gains and nobody loses more than one' (see Annex I, Table 1). This pragmatic solution can be achieved through a two-step approach. The first step (see Annex I, Table 2) is a reallocation fully in line with the three principles of degressive proportionality and, at the same time, involving as little change as possible in the number of seats. It would result in a loss of seats for 13 Member States, with two losing 3 seats (Hungary and Lithuania), six losing 2 (Romania, Greece, Belgium, Portugal, Czech Republic, Latvia) and five losing 1 (Sweden, Bulgaria, Ireland, Croatia, Slovenia). On the other hand, France would gain 4 seats, the United Kingdom and Spain 3, and Italy 1. The second step consists in the political compensation between the gains (11 seats) and the losses of more than one seat (10 seats). The additional saved seat would be allocated to Slovenia (which would thus keep its 8 seats) as the smallest country among the losers in step one. The result is the 'minimisation of losses' mentioned above, with just twelve Member States

³ For an analysis and a description of the various mathematical formulae, see the Special Issue of 'Mathematical social sciences', 63 (2012), pp. 65-191, especially Table 2, on p. 100.

losing 1 each and no Member State increasing its number of seats. Of course, this ‘gain waiver’ means that the third principle of degressive proportionality would not fully be respected, but the outcome is based on a clear political logic. Furthermore, this solution is far closer to complying with the degressive proportionality rule than any other based on the model ‘no gains and no losses of more than 1’ (e.g. by cutting 12 seats, one from each of the ‘gainers’ of the last reapportionment).

Your rapporteurs believe that, in the present circumstances and on the basis of the current decision-making procedure in this field, the proposed solution is the most likely to obtain a majority within Parliament and unanimity in the Council while respecting degressive proportionality as far as possible.

A new attempt to achieve a more permanent system, based on objective criteria acceptable to all stakeholders, could be launched in the form of a new Parliament initiative well in good time for the following elections in 2019. In conjunction with this, a more appropriate method for calculating the size of each Member State’s electorate could also be set out in a specific regulation to be adopted under the ordinary legislative procedure.

Annexes:

- I. Tables describing the effects of the different methods of calculation
- II. Historical background

ANNEX I

TABLE 1: PRAGMATIC SOLUTION

Member States	Population*	Seats (current allocation)	Ratio pop./seats	Seats (new allocation)	Difference	Ratio pop./seats (new allocation)
Germany	81843743	99	826704	96	minus 3	852539
France	65397912	74	883756	74		883756
United Kingdom	62989550	73	862871	73		862871
Italy	60820764	73	833161	73		833161
Spain	46196276	54	855487	54		855487
Poland	38538447	51	755656	51		755656
Romania	21355849	33	647147	32	minus 1	667370
Netherlands	16730348	26	643475	26		643475
Greece	11290935	22	513224	21	minus 1	537664
Belgium	11041266	22	501876	21	minus 1	525775
Portugal	10541840	22	479175	21	minus 1	501992
Czech Republic	10505445	22	477520	21	minus 1	500259

Hungary	9957731	22	452624	21	minus 1	474178
Sweden	9482855	20	474143	19	minus 1	499098
Austria	8443018	19	444369	19		444369
Bulgaria	7327224	18	407068	17	minus 1	431013
Denmark	5580516	13	429270	13		429270
Slovakia	5404322	13	415717	13		415717
Finland	5401267	13	415482	13		415482
Ireland	4582769	12	381897	11	minus 1	416615
Croatia	4398150	12	366513	11	minus 1	399832
Lithuania	3007758	12	250647	11	minus 1	273433
Slovenia	2055496	8	256937	8		256937
Latvia	2041763	9	226863	8	minus 1	255220
Estonia	1339662	6	223277	6		223277
Cyprus	862011	6	143669	6		143669
Luxembourg	524853	6	87476	6		87476
Malta	416110	6	69352	6		69352
TOTAL		766		751		

* as of 1 January 2012

TABLE 2 : PRAGMATIC SOLUTION - the two steps

Member States	Population*	Seats (step 1)	Difference	Ratio pop./seats (step 1)	Seats (step 2)	Difference	Ratio pop./seats (step 2)
Germany	81843743	96	minus 3	852539	96	minus 3	852539
France	65397912	78	plus 4	838435	74		883756
United Kingdom	62989550	76	plus 3	828810	73		862871
Italy	60820764	74	plus 1	821902	73		833161
Spain	46196276	57	plus 3	810461	54		855487
Poland	38538447	51		755656	51		755656
Romania	21355849	31	minus 2	688898	32	minus 1	667370
Netherlands	16730348	26		643475	26		643475
Greece	11290935	20	minus 2	564547	21	minus 1	537664
Belgium	11041266	20	minus 2	552063	21	minus 1	525775
Portugal	10541840	20	minus 2	527092	21	minus 1	501992
Czech Republic	10505445	20	minus 2	525272	21	minus 1	500259
Hungary	9957731	19	minus 3	524091	21	minus 1	474178
Sweden	9482855	19	minus 1	499098	19	minus 1	499098

Austria	8443018	19		444369	19		444369
Bulgaria	7327224	17	minus 1	431013	17	minus 1	431013
Denmark	5580516	13		429270	13		429270
Slovakia	5404322	13		415717	13		415717
Finland	5401267	13		415482	13		415482
Ireland	4582769	11	minus 1	416615	11	minus 1	416615
Croatia	4398150	11	minus 1	399832	11	minus 1	399832
Lithuania	3007758	9	minus 3	334195	11	minus 1	273433
Slovenia	2055496	7	minus 1	293642	8		256937
Latvia	2041763	7	minus 2	291680	8	minus 1	255220
Estonia	1339662	6		223277	6		223277
Cyprus	862011	6		143669	6		143669
Luxembourg	524853	6		87476	6		87476
Malta	416110	6		69352	6		69352
TOTAL		751			751		

* as of 1 January 2012

TABLE 3: PARABOLIC FORMULA

Member States	Population*	Seats	Difference	Ratio population/seats
Germany	81843743	96	minus 3	852539
France	65397912	80	plus 6	817474
United Kingdom	62989550	78	plus 5	807558
Italy	60820764	75	plus 2	810944
Spain	46196276	60	plus 6	769938
Poland	38538447	51		755656
Romania	21355849	32	minus 1	667370
Netherlands	16730348	26		643475
Greece	11290935	20	minus 2	564547
Belgium	11041266	19	minus 3	581119
Portugal	10541840	19	minus 3	554834
Czech Republic	10505445	19	minus 3	552918
Hungary	9957731	18	minus 4	553207
Sweden	9482855	17	minus 3	557815

Austria	8443018	16	minus 3	527689
Bulgaria	7327224	15	minus 3	488482
Denmark	5580516	13		429270
Slovakia	5404322	12	minus 1	450360
Finland	5401267	12	minus 1	450106
Ireland	4582769	11	minus 1	416615
Croatia	4398150	11	minus 1	399832
Lithuania	3007758	9	minus 3	334195
Slovenia	2055496	8		256937
Latvia	2041763	8	minus 1	255220
Estonia	1339662	7	plus 1	191380
Cyprus	862011	7	plus 1	123144
Luxembourg	524853	6		87476
Malta	416110	6		69352
TOTAL		751		

* as of 1 January 2012

TABLE 4: FIX-PROP - CAMBRIDGE COMPROMISE

Member States	Population*	Seats	Difference	Ratio population/seats
Germany	81751602	96	minus 3	851579
France	65048412	83	plus 9	783716
United Kingdom	62435709	80	plus 7	780446
Italy	60626442	78	plus 5	777262
Spain	46152926	61	plus 7	756605
Poland	38200037	51		749020
Romania	21413815	31	minus 2	690768
Netherlands	16655799	25	minus 1	666232
Greece	11309885	19	minus 3	595257
Belgium	10951665	18	minus 4	608426
Portugal	10636979	18	minus 4	590943
Czech Republic	10532770	18	minus 4	585154
Hungary	9985722	17	minus 5	587395
Sweden	9415570	17	minus 3	553857
Austria	8404252	16	minus 3	525266
Bulgaria	7504868	15	minus 3	500325
Denmark	5560628	12	minus 1	463386
Slovakia	5435273	12	minus 1	452939
Finland	5375276	12	minus 1	447940
Ireland	4480858	11	minus 1	407351
Croatia	4412137	11	minus 1	401103
Lithuania	3244601	9	minus 3	360511
Slovenia	2229641	8	minus 1	278705
Latvia	2050189	8		256274
Estonia	1340194	7	plus 1	191456
Cyprus	804435	6		134073
Luxembourg	511840	6		85307
Malta	417617	6		69603
TOTAL		751		

*calculation based on 2011 population data

ANNEX II

TABLE 1: 1979

Member States	Population	Seats	Ratio population/seats
Germany	61.321.663	81	757058
France	53.481.073	81	660260
United Kingdom	56.209.039	81	693939
Italy	56.247.017	81	694408
Netherlands	13.985.526	25	559421
Belgium	9.841.654	24	410069
Denmark	5.111.537	16	319471
Ireland	3.354.700	15	223647
Luxembourg	362.261	6	60377
TOTAL		410	

TABLE 2: 1986

Member States	Population	Seats	Ratio population/seats
Germany	61.020.474	81	753339
France	55.411.238	81	684089
United Kingdom	56.618.895	81	698999
Italy	56.597.823	81	698739
Spain	38.484.642	60	641411
Netherlands	14.529.430	25	581177
Portugal	10.030.621	24	417943
Greece	9.949.100	24	414546
Belgium	9.858.895	24	410787
Denmark	5.116.273	16	319767
Ireland	3.534.117	15	235608
Luxembourg	367.210	6	61202
TOTAL		518	

TABLE 3: 1995

Member States	Population	Seats	Ratio population/seats
Germany	81538603	99	823622
France	59315139	87	681783
United Kingdom	57943472	87	666017
Italy	56844408	87	653384
Spain	39343100	64	614736
Netherlands	15424122	31	497552
Greece	10595074	25	423803
Belgium	10130574	25	405223
Portugal	10017571	25	400703
Sweden	8816381	22	400745
Austria	7943489	21	378261
Denmark	5215718	16	325982
Finland	5098754	16	318672
Ireland	3597617	15	239841
Luxembourg	405650	6	67608
TOTAL		626	

TABLE 4: 2004

Member States	Population	Seats	Ratio population/seats
Germany	81751602	99	825774
France	65048412	78	833954
United Kingdom	62435709	78	800458
Italy	60626442	78	777262
Spain	46152926	54	854684
Poland	38200037	54	707408
Netherlands	16655799	27	616881
Greece	11309885	24	471245
Belgium	10951665	24	456319
Portugal	10636979	24	443207
Czech Republic	10532770	24	438865
Hungary	9985722	24	416072
Sweden	9415570	19	495556
Austria	8404252	18	466903
Denmark	5560628	14	397188
Slovakia	5435273	14	388234
Finland	5375276	14	383948
Ireland	4480858	13	344681
Lithuania	3244601	13	249585
Latvia	2229641	9	247738
Slovenia	2050189	7	292884
Estonia	1340194	6	223366
Cyprus	804435	6	134073
Luxembourg	511840	6	85307
Malta	417617	5	83523
TOTAL		732	

TABLE 5: 2009

Member States	Population	Seats	Ratio population/seats
Germany	82002356	99	828307
France	64350226	72	893753
United Kingdom	60045068	72	833959
Italy	61595091	72	855487
Spain	45828172	50	916563
Poland	38135876	50	762718
Romania	21498616	33	651473
Netherlands	16485787	25	659431
Greece	10753080	22	488776
Belgium	11260402	22	511836
Portugal	10627250	22	483057
Czech Republic	10467542	22	475797
Hungary	10030975	22	455953
Sweden	9256347	18	514242
Austria	8355260	17	491486
Bulgaria	7606551	17	447444
Denmark	5511451	13	423958
Slovakia	5326314	13	409716
Finland	5412254	13	416327
Ireland	4450030	12	370836
Lithuania	3349872	12	279156
Latvia	2261294	8	282662
Slovenia	2032362	7	290337
Estonia	493500	6	82250
Cyprus	1340415	6	223403
Luxembourg	796875	6	132813
Malta	413609	5	82722
TOTAL		736	

TABLE 6: 2009 + 18 EXTRA MEPs

Member States	Population	Seats	Difference	Ratio population/seats
Germany	82002356	99		828307
France	64350226	74	plus 2	869598
United Kingdom	60045068	73	plus 1	822535
Italy	61595091	73	plus 1	843768
Spain	45828172	54	plus 4	848670
Poland	38135876	51	plus 1	747762
Romania	21498616	33		651473
Netherlands	16485787	26		634069
Greece	10753080	22	plus 1	488776
Belgium	11260402	22		511836
Portugal	10627250	22		483057
Czech Republic	10467542	22		475797
Hungary	10030975	22		455953
Sweden	9256347	20	plus 2	462817
Austria	8355260	19	plus 2	439751
Bulgaria	7606551	18	plus 1	422586
Denmark	5511451	13		423958
Slovakia	5326314	13		409716
Finland	5412254	13		416327
Ireland	4450030	12		370836
Lithuania	3349872	12		279156
Latvia	2261294	9	plus 1	251255
Slovenia	2032362	8	plus 1	254045
Estonia	493500	6		82250
Cyprus	1340415	6		223403
Luxembourg	796875	6		132813
Malta	413609	6	plus 1	68935
TOTAL		754		

RESULT OF FINAL VOTE IN COMMITTEE

Date adopted	19.2.2013
Result of final vote	+: 21 -: 0 0: 1
Members present for the final vote	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Rafał Trzaskowski, Luis Yáñez-Barnuevo García
Substitute(s) present for the final vote	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Andrea Češková, Sylvie Guillaume, Anneli Jäätteenmäki, Vital Moreira, Evelyn Regner, Helmut Scholz, György Schöpflin, Alexandra Thein
Substitute(s) under Rule 187(2) present for the final vote	Csaba Óry